

Josep Vergés, editor de *Destino*

Del 7 al 30 de gener de 2010

- La revista *Destino*
- Els redactors de *Destino*
- Els escriptors de *Destino*
- Vergés i Pla
- Vida social
- Vida personal

Josep Vergés, editor de Destino

JOSEP VERGÉS, EDITOR DE *DESTINO*

Josep Vergés i Matas (Palafrugell, 1910 - Barcelona, 2001) destaca entre els editors que van poder publicar a Catalunya durant la postguerra i la llarga dictadura. La revista *Destino* fou la seva primera activitat.

Setmanari nascut d'uns orígens inequívocs (Burgos, 1937), ell i el seu equip de redacció (Manuel Brunet, Sebastià Gasch, Néstor Luján, Xavier Montsalvatge, Santiago Nadal, Josep Pla, Joan Teixidor, Jaume Vicens Vives, Ángel Zúñiga, etc.) aconseguiren una publicació cultural i política de qualitat contrastable, amb amplis nivells de difusió i amb important incidència en l'opinió pública qualificada.

La seva segona gran creació fou l'editorial Destino. Cela, Cunqueiro, Delibes, Gironella, Laforet, Martín Gaité, Moix, Porcel, Pla, Sánchez Ferlosio, Torrente Ballester i molts d'altres van arribar al seu públic via Vergés. A l'actiu cal sumar-hi encara els autors i les obres premiades com un renovat regal de nit de reis amb els premis *Nadal* i *Josep Pla*, i les traduccions i les col·leccions que Destino publicava sempre amb una innegable solvència i voluntat de servei.

Vergés fou un artífex cultural: sabé conduir i satisfer els gustos del públic, concilià i teixí voluntats i complicitats entre escriptors, fotògrafs i altres professionals i gestionà els recursos econòmics imprescindibles per a fer realitat obres perennes. A les dificultats habituals de qualsevol editor, cal afegir-hi la situació política que el féu pràctic en superar censures i prohibicions governatives. En tot aquest procés, la tenacitat i la intel·ligència de l'homenot Josep Vergés conduïren les iniciatives a bon port.

En el món actual, quan l'activitat editorial corre en mans d'empreses i personatges absolutament mercantils, la figura de Josep Vergés i Matas, editor del grup Destino, esdevé emblemàtica i comparable a la resta de grans editors europeus.

Anna Gudayol i Josep Casals

Secció de Manuscrits de la Biblioteca de Catalunya

1. La revista *Destino*

DESTINO

Núm. 1

6 - III - 37

Publicado por la Delegación de Prensa y Propaganda de la Jefatura Territorial de Cataluña de F. E. de las J. O. N.-S.

GUIA Y LAZO GRAN TROMPA

Lejos vivimos del Montseny y Pirineo, y nada sabemos de nuestros valles y campos en los que pronto florecerán los almendros rosados y el perfume del humillo dará estaca al Mar Romano. Nuestras—las supervivientes—miramos en las tardes burgalesas, entre agajas de catedral y de chopo, imágenes lejanas de tierras y rostros queridos. Nos echaban por españoles de nuestros solares y gustamos—más que nunca—una dulce comunión con las sencillas de nuestra fe; crean martirizarnos al travesar desterrados y no comprenden que la emoción del yugo y las flechas, del vestir la camisa azul, herren raíces y entrañas.

*Tu me destierres por uno
Yo te destierro por cuatro.*

Como aquel burgalés de pró, nosotros ante la Potencia Maligena, nos desterramos por cuatro y para siempre nos apartaríamos, si Bellidos y Reyes moros habitaran nuestras casas, y aquel olivar enmarcando viñas, y aquel bosque donde corrían culebras y cirno a tal fuera buscado.

Se nos perseguirá—y a miles cayeron—por ser españoles, pero es preciso, que nos hagamos acreedores a un destierro por cuatro; debemos ambicionar la palma máxima deportados de defectos, para regresar allá—quizás solo unos cuantos—para tornadas y pulidas las virtudes, acreedoras las claras razones de España, y tener el destino—después de la vola—para el gran combate que allí aguarda a las que alcancen la victoria.

Están entre nosotros algunos ex-catalanistas que engañaron al P.O.LIFEMO con falsas aptitudes de corderos. No olvidemos que la traición que mató a los nuestros y nos echó a

nostros fue criada en sus pechos. Pensamos que, comandadores azules muertos en calles barcelonenses o en barrancos campesinos, pueden golpear puertas de conciencia, reclamando la sangre vertida, ya que nunca podremos ser camaradas de los que engañaron a los acervos de nuestros hermanos. Nuestra doctrina es ciertamente de amor, pero antes, deben mostrar sus manos corderos del catalanismo ligero o esqueroano, en los verdes campos de la milicia, que no quieren escamotear con unos lazos y unas monedas la perversion de sus sentimientos.

Si queremos hacernos acreedores al destierro por cuatro, debemos huir de los sujetos que el Campesino multaba de Consejeros Montrosos y Labradores en Palacio. Ni un consejero, ni un labrador, ni un regionalista ni patrias chicas. España es ciertamente una variedad, ítem nos dejó el Austero—mayo del 35—en la villa montañesa de Illegas) y ésta se trasladará en una división territorial española; pero el espíritu será siempre uno, sin admitir componendas ni ferros, ni nada que pueda afectar directa e indirectamente a la integridad de España.

Esta hoja quiere, como un libro de ejercicios, guiar a todos los alpegas de Cataluña en esta dulce comunión de nuestra fe nacional sindicalista; afinar nuestras virtudes ayudando a la formación de los recién llegados, al mismo tiempo que sirve de lazo a las Delegaciones, Centurias y Camaradas que cumplen con su deber de catalanes en diversos frentes de España.

A. C.

Si solo fuera su intención la de ayudar con sus escritos, ellos merecerían a este título, y poco más, un comentario de alabanza. Poderosos y mesurados, pero también mixturados, salieron los tales en el «Daly Telegraph». Más de una voz se levantó en contra de esta mixtura de ignorancia, quizás, de injusticia, de seguros y de mala fe, cierta y segurísima.

Más para quien de ella no se haya dado perfecta cuenta, va ahora este escrito con su denuncia; como en los dos se escribe, bien y mal, según y como, pero también se silencia. Se silencia en lo que por su pluma más quisiéramos ver tratado. Al romper a hablar de nuevo, Cambó silencia a Cataluña.

Quien pudo, hace años ya, pasarse entre tanto lítere, como gran político, quiere seguir vistiendo tal ropa; quien supo negar con gracia sí, y con tajante estilo, pero cuando quiso construir solo vió destrucciones rápidas de lo que ambicionara; quien como muchos de

su raza, se lanzó a la profecía, y ésta le resultó justo y en todo contraria de lo que la realidad luego hizo ver; olvidó decirnos por esta vez, a pesar de tener su pensamiento en ella, como y de que manera creía la venidera vida de Cataluña. Olvidó su afán de profecía, olvidó también su tema favorito. Y puesto a olvidar, no recordó tampoco cierta fórmula que dió no hace demasiados años: ¿Monarquía? ¿República? ¿Cataluña!—y renunciando por esta vez—y no más— a ella, creyó que ton encubriera quedaba apartado de las realidades que él y ella crearon.

He aquí como descubrimos, so capa de mesurado y grave tono, una muestra del arte de encubrir y engañar: quizás al escribir esto

quería únicamente seguir el consejo—*viats de natura d'anguila*—de su patrono Bernat Metge. Por ello vemos como, a pesar de los siglos pasados sigue teniendo valor de verdad la frase del Criticón: «*Toda gran trompa—*dijo Criticón—*siempre fué para mí señal de grande trompa*».

Este hombre de gran trompa de golpe lo olvidó todo; como Cataluña pasaba a causa de haber logrado sus prédicas realidad política, el más bajo nivel cultural que en siglo y medio conociera. Como toda la vida intelectual en Barcelona, por él y por los suyos desorientada de Madrid y orientada en servidumbre de Francia, era día tras día, más y más pobre y sin interés. Y como todo, lágrimas, sangre y ruinas, todo lo que actualmente padece Cataluña, tiene una de sus raíces en aquel regionalismo que él capitaneaba gallardo y esquinado, allá por los años primeros del siglo, y en los años del oro de la guerra; aquel oro que solo supieron, él y los suyos, aprovechar para sí mismos.

Casi nada de lo que hoy ocurre pudo ocurrir sin el hecho histórico de sus discursos y su persona. Pero ahora para él, al escribir estos artículos, todo cayó en olvido. No existe aquel hecho diferencial tan cacateado otros momentos y todo cuanto fué eje y núcleo de sus prédicas y de sus profecías en síntil olvidó quedó.

Para nosotros tampoco ello es cual el decía, pues en nuestra España soplan auras nuevas y se da un nuevo camino a seguir, y un nuevo yugo une ya las flechas, y hay para ellas nueva y vibrante dirección. He aquí la ilusión que de él nos separa. Pues para el perillustre político, preocupado quizás con tanta carta por ahí perdida y olvidadizo de hechos inborrables, nada de esto existe. Para él en el futuro próximo—y de nuevo va de profecía—tan so-

FERMIN YZURDIAGA,
pluma cimera de Falange,
nacido en Pamplona en 1905,
fue Premio Mariano de Cavia en 1937

DESTINO

POLITICA DE UNIDAD

N.º 101-SEGUNDA EPOCA
AÑO DE LA VICTORIA

NUMERO. 60 CENTIMOS
24 JUNIO MCMXXXIX

BAJO EL SIGNO DE LA VICTORIA

El programa político que el gobierno de la República ha adoptado en el momento de la victoria es el programa de la unidad política y de la unidad social. Este programa se resume en los siguientes puntos: 1.º La unidad política de todos los partidos y grupos que forman la República. 2.º La unidad social de todos los sectores de la vida nacional. 3.º La realización de las reformas económicas y sociales que permitan el bienestar de todos los españoles. 4.º La defensa de la independencia y la integridad del territorio nacional. 5.º La cooperación con las democracias occidentales para la paz mundial.

Desde el momento en que se ha producido la victoria, el gobierno de la República ha adoptado un programa político y social que tiene como objetivo la unidad política y social de todos los españoles. Este programa se resume en los siguientes puntos: 1.º La unidad política de todos los partidos y grupos que forman la República. 2.º La unidad social de todos los sectores de la vida nacional. 3.º La realización de las reformas económicas y sociales que permitan el bienestar de todos los españoles. 4.º La defensa de la independencia y la integridad del territorio nacional. 5.º La cooperación con las democracias occidentales para la paz mundial.

HACIA JOSE ANTONIO

POLITICA DE UNIDAD

Los hombres que se han reunido en esta sala para discutir el programa político y social de la República han acordado un programa de unidad política y social que tiene como objetivo el bienestar de todos los españoles.

El programa político que el gobierno de la República ha adoptado en el momento de la victoria es el programa de la unidad política y de la unidad social. Este programa se resume en los siguientes puntos: 1.º La unidad política de todos los partidos y grupos que forman la República. 2.º La unidad social de todos los sectores de la vida nacional. 3.º La realización de las reformas económicas y sociales que permitan el bienestar de todos los españoles. 4.º La defensa de la independencia y la integridad del territorio nacional. 5.º La cooperación con las democracias occidentales para la paz mundial.

El Sr. José Antonio Primo de Rivera en un momento de su actividad política.

2

3

Catàleg: RRC 05(46.71Bar)Des fol, 1968 març | [Digital a ARCA](#)

2 de març de 1968

NUESTRA UNIVERSIDAD

LA EXPULSION DE CEREBROS

De todos los grandes problemas que interesan a la regeneración de nuestro pueblo, no conozco más solo tan menoscabado como el de la educación nacional.

Francisco Giner de los Rios (1881)

Se ha hablado en estos últimos tiempos del brain-drain, de la emigración de cerebros hacia los países. Efectivamente todo el mundo ha llegado a saber que la principal fuente de riqueza de un país está en la calidad de sus hombres. Todo país que quiera desarrollarse debe luchar contra el analfabetismo, aumentar el número de escuelas secundarias, crear escuelas técnicas donde se enseñan especializaciones industriales y agrícolas de nivel medio y superior, por descomulgado, formar buenos cuadros directivos en la Universidad. Sin una política de grandes inversiones de enseñanza no hay desarrollo. Este axioma admitido por todo el mundo, no se aplica en nuestro país. Se pretende desarrollar sin invertir lo necesario en enseñanza. O bien no se pretende desarrollar. Sea como sea, el gasto actual que realiza el Estado es el 10,4 por ciento del total del presupuesto, es decir, en Holanda este mismo gasto es del 25 por ciento, en Italia, Alemania y Bélgica, del 20, y en Francia, del 18,5 por ciento. La distancia es enorme —el más importante— de nuestro país con países del Mercado Común es, por tanto, cada vez mayor.

En el terreno de la investigación —tan importante como la enseñanza para el desarrollo económico— el caso es todavía mayor. Según las consideraciones de UNESCO la cifra mínima que debe dedicarse al desarrollo de la investigación es el 1 por ciento del producto nacional bruto. España emplea el 0,2, lo que quiere decir que, como mínimo, debe multiplicarse cinco dicha ayuda.

Hasta aquí unas pocas —insuficientes— cifras estadísticas para que se puedan entrever las irracionales cantidades que los responsables de nuestro presupuesto dedican a una de las bases de todo desarrollo: la enseñanza y a la investigación. Estas cifras son muy conocidas y han sido abundantemente comentadas en el sentido que lo hacemos nosotros, sin que el comentario trascendiera a las alturas y se fuera eficaz. Nosotros queremos, después de este mes de luto, gloriar un hecho desastroso y triste para la Universidad de Barcelona, que tras una decisión definitiva —esta vez del Tribunal Supremo— vuelve a la actualidad. Nos referimos a la expulsión de la Universidad de Barcelona de 69 profesores numerarios. Historia se sabrá, pero volveré a repetirla a grandes rasgos. En abril de 1968 —pronto hará dos años— dieciséis profesores dirigieron una comunicación al ministro de Educación y Ciencia en el que al tiempo que manifestaban el desacuerdo por la acción de la fuerza pública en la Universidad de Barcelona —que llegó a haber violencias con el padre Alvarez Bolado, S. I., profesor de la Universidad— se pedía el cese de la fuerza pública y apoyo moral a las manifestaciones estudiantiles. El Ministerio, aceptando la calificación del profesor instructor, sancionó a los profesores con la separación de la docencia por el período de dos años. Sin embargo cinco días antes se publicó un decreto de sustitución de nombramientos de profesores en las Escuelas Universitarias y Escuelas Técnicas en el que se disponía taxativamente que no podrían ser designados para profesores encargados de curso ordinarios a aquellos que en el ejercicio de su labor docente hubieran sido objeto de sanción académica en el Distrito Universitario. De esta forma la sanción de separación de la docencia por el período de dos años se convertía en definitiva. En lo sucesivo, cualquier profesor en la amonestación por un simple expediente, lleva aparejada la expulsión a perpetuidad.

Defendamos al principio que la fuga de cerebros principalmente de países europeos a EEUU —era un grave problema para muchos países. Problema que esas naciones intentaban solucionar fomentando la investigación y la enseñanza. Espada, por descomulgado, se forma en las filas de estas naciones. La marcha de nuestros «cerebros» —la mayoría irrecuperable— no provoca reacción alguna. Pero este es el caso que ahora comentamos es más grave. Ya no es la expulsión. Nuestra desatendida Universidad permite permitirse un lujo dispendioso y la expulsión de profesores es un perjuicio que apunta contra todo el desarrollo económico y social de un país. Se expulsa

por motivos extrauniversitarios —cuya solución parece cada vez más difícil y lejana— teniendo sólo en cuenta un mero orden formal y externo, y sin tener en cuenta la necesidad que tiene nuestra Universidad de un aumento, en calidad y cantidad, del profesorado que se corresponde, cuando menos, con el aumento de los alumnos.

La sensación que tiene el estudiante al ver que lo único que se hace para resolver la crisis universitaria es nombrar un juez especial con jurisdicción en todas las universidades españolas es más bien una sensación de que las cosas no se solucionarían por el momento. Este curso —me lo decía hace poco un profesor de Madrid— ya está perdido. Ahora hay que evitar que el año que viene las cosas sigan igual. Amnistía gene-

ral reconocimiento de instituciones representativas para los alumnos, reforma universitaria, democratización de la enseñanza, mayor dedicación del presupuesto a educación y, en definitiva, abrir cauces para el diálogo constructivo, serían medidas previas y necesarias.

Por otra parte para tener autoridad hay que hacerse respetar. Los alumnos (estos amigos de Meca como les ha llamado ABO) y que, sin embargo, deben ser insoportablemente, en un futuro muy próximo, los dirigentes del país) tienen un fino olfato para percibir quién quiere y quién no quiere el progreso de la Universidad, el progreso social y económico del país. El problema de la Universidad es un problema de estructuras más amplias pero, sin duda, también es un problema de incoherencia entre autoridades académicas y alumnos. Y la Universidad real, a la que hay que servir, es la de los alumnos.

Pasando a otras latitudes —y sería fácil establecer un símil— se ve ahora que para los americanos la solución en Vietnam es más política que militar. Quizá sería el momento de reflexionar en el mismo sentido respecto de la Universidad española.

Una solución política —y con ello quiero decir no represiva sino comprensiva— podría ser eficaz para que —siguiendo el ritmo de los últimos años— el paro universitario no se vaya extendiendo y la Universidad no se convierta en la suntuosa soledad de unos modernos edificios inútiles.

FRANCESC DE CARRERAS

QUE DISTINGUE AL HOMBRE QUE VISTE ESTILO SELLO?

SU AMOR INMODERADO A LA CALIDAD DE LOS GENEROS, A LA LINEA ACTUAL, AL CORTE PERFECTO Y DESDE LUEGO...A LA CONFECCION MAS ESMERADA

¡¡ VISTA ESTILO SELLO !!

APARCAMIENTO GRATUITO

Sello AL SERVICIO DEL BIEN VESTIR

SEÑORA DIPUTACION 241. CABALLERO AV. JOSE ANTONIO 609.

4

30 de març de 1968

L'article adjunt, "La expulsión de cerebros" de Francesc de Carreras fou el causant del segrest de la revista.

Segrestament del núm. 1591

ES COPIA

ACTA.- En Barcelona, siendo las cinco horas del día veintiocho de marzo de 1.968, los funcionarios del Cuerpo General de Policía, afectos a la Brigada de Investigación Social de la Jefatura Superior de Policía de esta Capital, DON SANTIAGO LOPEZ SOLER y DON PEDRO DAMIAN SANCHEZ SALES, este ultimo como Secretario para la práctica de la presente diligencia, y en cumplimiento de lo ordenado por el Ilmo.Sr. Comisario Jefe de esta dependencia, se personaron en los Talleres de "GRAFICAS INDUSTRIALES S.A.", sitos en la calle de Consejo de Ciento numero 425 y al objeto de cumplimentar lo dispuesto en escrito de esta fecha del Ilmo.Sr. Delegado Provincial del Ministerio de Información y Turismo de esta, en escrito numero 3.210 de la misma fecha, y en el que se ordena el secuestro, a disposición de la Autoridad Judicial de los ejemplares del número 1.591 (mil quinientos noventa y uno), correspondiente al día 30 de marzo del presente año, de la publicación DESTINO, así como de sus moldes, al amparo de lo dispuesto en el Artículo 64 de la vigente Ley de Prensa e Imprenta y de acuerdo con lo establecido en el artículo 9º del Decreto de 752/66 de 31 de marzo, y previamente dados a conocer mediante su placa-insignia y carnet, a DON ANTONIO RABAL SANCHEZ-FORTUN, nacido el 26 de mayo de 1.924, casado del comercio, hijo de Ramón y Serafina, natural y vecino de Barcelona, con domicilio en esta capital, calle Aribau, num. 65-1º 4º, como Representante de la Revista DESTINO, y haciéndole saber los motivos expuestos anteriormente, da toda clase de facilidades para efectuar esta diligencia, procediéndose acto seguido al recuento de los ejemplares de la mencionada Revista, que se encuentra en fase incompleta de impresión, y que a continuación se detalla:—

Catorce mil cuatrocientos (14.400) ejemplares completos y que constan de setenta y dos páginas; Doce mil ochocientos (12.800) pliegos de treinta y dos páginas; Cuarenta y tres mil seiscientos (43.600) pliegos de treinta y dos páginas (interior); y Cuarenta y tres mil seiscientos (43.600) pliegos de ocho páginas. De todo lo cual se desprende que la tirada total del mencionado número DESTINO es de Cincuenta y ocho mil ejemplares, y por lo tanto no ha habido difusión de la expresada Revista.

En dicho acto se hace Depositario y se responsabiliza de la custodia del tan repetido número de la Revista DESTINO, a Don ANTONIO RABAL SANCHEZ-FORTUN, como asimismo del molde, que queda depositado en los talleres de "GRAFICAS INDUSTRIALES S.A.", cuyo domicilio social se expresa con anterioridad, todo a presencia de los testigos Don JUAN LLOPART GENER, de 32 años de edad, casado, Abogado, hijo de Juan y Maria, natural y vecino de Barcelona, con domicilio en la calle Infanta Carlota, num. 137-7º 2º, Gerente de la Sociedad "GRAFICAS INDUSTRIALES S.A.", y Don FRANCISCO SERRA NEGRET ANDRES, de 48 años, casado, natural de Valencia, hijo de Miguel y Beatriz, domiciliado en esta Capital, calle Ronda del General Mitre num. 136-2º 4º, dándose por finalizada la presente diligencia a las cinco horas y treinta y cinco minutos del día de su iniciación, firmando los presentes en prueba de conformidad, una vez leída por si, y en unión de los funcionarios actuantes, de lo que como Secretario CERTIFICO.

5

Fons Josep Vergés (capsa AV 6/2). Documentació relativa al segrest del núm. 1591 de Destino

Acta de segrestament de la revista *Destino*; signada pels representants de la revista. Barcelona, 28 de març de 1968.

TRIBUNA ABIERTA

LA NOVELA ESPAÑOLA EN ESTA HORA

por MIGUEL DELIBES

LA novela que hasta hace pocos lustros fue divertimento para llenar los ocios de la clase burguesa ha sido hoy desbordada en esta pretensión por otros procedimientos de captación más cómodos y eficaces: cine, televisión, revistas gráficas. En rigor, la novela, por simple que sea, exige un pequeño esfuerzo mental por parte del lector, cual es el de crear las imágenes que la letra impresa sugiere. El cine y la televisión no precisan de letras: las letras se nos brindan ya transformadas en imagen, con lo que la deserción del presunto lector atraído únicamente por la periferia, galvanizado por una pereza mental secular, es inmediata. ¿Qué más podría desear?

Entonces la novela, desbancada en su función de esparcimiento, aboca a la disyuntiva de transformarse o morir; el novelista tendrá que hacer una cosa distinta de la que viene haciendo o dejar de hacer novela. Mas en el caso de optar por hacer OTRA COSA habrá de buscar la «vis atractiva» del género —que hasta ayer fue, como digo, el divertimento— por otro lado. (Hablo, naturalmente, de novela noble, no de novela vulgar, recargada de resortes sentimentales, puesto que ésta todavía puede coexistir con el cine y la TV.) Por este camino accedemos a la novela intelectualizada que va a inquietarnos por el problema que plantea o va a interesarnos por los recursos expresivos o constructivos que pone en juego. Surge así la novela de ideas o con problema de fondo —Camus—, la novela de sugerencias o con problema de forma —Robbe Grillet—, o la novela con problemas de fondo y forma —Max Frisch—. En todos estos casos, la anécdota a la manera tradicional queda un tanto relegada. Al lector le interesan las ideas o la manera de narrar. De cualquier modo, la novela se intelectualiza; la novela empieza a dejar de ser una diversión y empieza a ser un trabajo.

Los novelistas españoles, conscientes de esta evolución, nos vemos obligados a sondearnos, para, a la postre, encararnos con tan arduo disyuntiva. Recientemente un hispanista italiano reprochaba a la joven novela española su escasa afición al riesgo o, lo que es lo mismo, a la experimentación. Empero, es incontestable, que todo narrador viene de origen condicionado por un repertorio de circunstancias ambientales que no puede rehuir. El novelista debe escribir para que le entiendan, con lo que pretendo insinuar que, el «noveau roman» que en cualquier medio tiene para mí poco sentido, carece por completo de él dentro de España. Los novelistas españoles hemos visto coronarse en el exterior el proceso de intel-

Por otro lado, el escritor no puede renunciar a la fidelidad a sí mismo. En suma, en líneas generales, el novelista español se siente apremiado por la presión innovadora de fuera, y frenado —con pocas, aunque honrosas, excepciones— por las exigencias del destinatario de dentro. En una palabra, llegado a la encrucijada, el novelista español vacila entre dedi-

carse a distraer o, como dice Andrés Amorós decidirse a inquietar; se resiste a dejar de divertirse pero, consciente de sus deberes sociales, no puede renunciar a sembrar ideas. De este modo comienzan a surgir en España novelas con problemas de fondo, arropadas todavía con una anécdota sugestiva que garantice la captación del lector medio. Por otra parte, tal vez nuestra manera de ser, centrífuga y expansiva; no aconseje a los novelistas españoles polarizarse en posiciones extremas. (No olvidemos que tampoco los narradores italianos de la última etapa, aunque de gran calidad, se han caracterizado precisamente por su afán experimental, aun admitiendo las originalidades de Calvino y otros.) En todo caso, es obvio que el novelista que no renuncie de antemano a su misión ha de ver en sus obras, a estas alturas una oportunidad de ventilación social que moralmente no está autorizado a desaprovechar.

QUE DISTINGUE AL HOMBRE QUE VISTE ESTILO SELLO ?

SU AMOR INMODERADO A LA CALIDAD DE LOS GENEROS, A LA LINEA ACTUAL, AL CORTE PERFECTO Y DESDE LUEGO... A LA CONFECCION MAS ESMERADA

!! VISTA ESTILO SELLO !!

APARCAMIENTO GRATUITO

Sello

AL SERVICIO DEL BIEN VESTIR

SENORA DIPUTACION 241. CABALLERO

6

Catàleg: RRC 05(46.71Bar)Des Fol, 1968, març

30 de març de 1968

Número censurat; a la pàgina 3 hi ha una nota de la redacció advertint del retard en la publicació arran de la censura, i a la pàgina 11, en substitució de l'article "La expulsión de cerebros", hi ha un article de Miguel Delibes, "La novela española en esta hora"

2. Redactors de *Destino*

Fotografia col·lectiva de l'equip de redacció

7

Fons Josep Vergés. Fotografies

RAMON DIMAS.
Barcelona, [1945]

D'esquerra a dreta: Martí Ferreres, Jaume Vicens Vives, Xavier Montsalvatge, Néstor Lujan, Josep Vergés, Josep Pla, Ignasi Agustí, Carles Sentís, Ribes fill, Ribes pare, sense identificar i Josep Muntañola.

Tristán La Rosa. Carta a Josep Vergés

Querido José,

Tu llamada telefónica me ha causado una gran alegría y una gran pena. Da de mi parte un abrazo a Nestor, a Horacio y a Jaime. Hace días que venía pensando en Vicens: temía lo peor. Siento no llegar a tiempo para dedicarle un recuerdo en este número próximo. He escrito unas cuartillas. Dime tu parecer. Aunque parezca mentira, tengo un gran afecto por la Universidad. Es posible que sea un afecto un poco literario. No sé. Si te parece bien, publica este mensaje con una gran fotografía de la Universidad. Quiero decir una fotografía de conjunto de los edificios de la Diagonal. Una fotografía grande, luminosa y apaisada. Estoy seguro que a Jaime le hubiera gustado. Y nada más. El Domingo te enviare el último artículo de la serie alemana. Ahora te mando un abrazo muy grande.

Tristán

8

Fons Josep Vergés (capsa AV). Correspondència rebuda. Tristán La Rosa

[1960]

Josep Vergés i Manuel Brunet

9

Barcelona, [ca. 1945]

Fons Josep Vergés. Fotografies

Josep Vergés i Joan Teixidor

10

Fons Josep Vergés. Fotografies

Redacció de *Destino* del carrer Pelai. Barcelona, [194-]

Josep Vergés, Ignasi Agustí i Joan Teixidor

11

Fons Josep Vergés. Fotografies

Barcelona, [194-]

Josep Vergés i Néstor Lujan

12

Fons Josep Vergés. Fotografies

Barcelona, [194-]

Josep Vergés i Xavier Monsalvatge

13

Barcelona, [ca. 1945]

Fons Josep Vergés. Fotografies

Josep Vergés i Josep Pla

14

Barcelona, [ca. 1945]

Fons Josep Vergés. Fotografies

Josep Vergés i Àngel Zúñiga

15

Fons Josep Vergés. Fotografies

Madrid. [196-)

Àngel Zúñiga. Carta a Josep Vergés

United Press Associations

INCORPORATED IN NEW YORK
GENERAL OFFICES
NEWS BUILDING NEW YORK CITY

PHIL NEWSOM
FOREIGN NEWS EDITOR

New York, a 17 March

My dear friend Joseph:

I just received your charming letter. If you knew how much I think of you. As I can see, your son Joe is a nice cameraman, I hope he'll be like his father, a wonderful guy.

I don't know when I'll go back to Spain, to remain for the rest of my life. You know, this country has certain things I love. I have friends, almost Jewish all of them, and I know the town better than more New Yorkers. Sometimes I feel the need to go to my little street in there, to see the old corners with plenty of memories, to chat with the girl in the bakery where my mother went to buy our daily bread, to smile to the boy next door (a father of many kids after the years), to buy some flowers in the Ramblas, to take a beer with my oldest friends. And to see you, of course, always so close in my heart. But New York is New York. And I love also, my Jew friend who is so progressive that he will be in jail in Spain, the Bars in Broadway with crowded with a humanity who feels free, the opera in the Met and the snow in Central Park, the open air flying between the skyliners and the rough guys, primitive and simple in their thoughts, but sweet and nice and gentle when they know you.

My boss is as ever angry. Well, you know how our people are. It's one of the main reasons I stay here so long. I'm afraid to ~~come~~ go back and fight ~~again~~ again and again the little small wars of the misunderstandings and hate. To write is very difficult for me now on. Everything I think is a matter for the censorship. You ~~know~~ know, you can't live a free country like that without ~~to~~ feeling the impact of freedom in the spirit.

Well, dear, have a ~~gi~~ big cake for Saint Joseph and be sure in that moment I'll be thinking of you,
With the best in my heart

Àngel

16

Fons Josep Vergés (capsa AV). Correspondència rebuda. Àngel Zúñiga

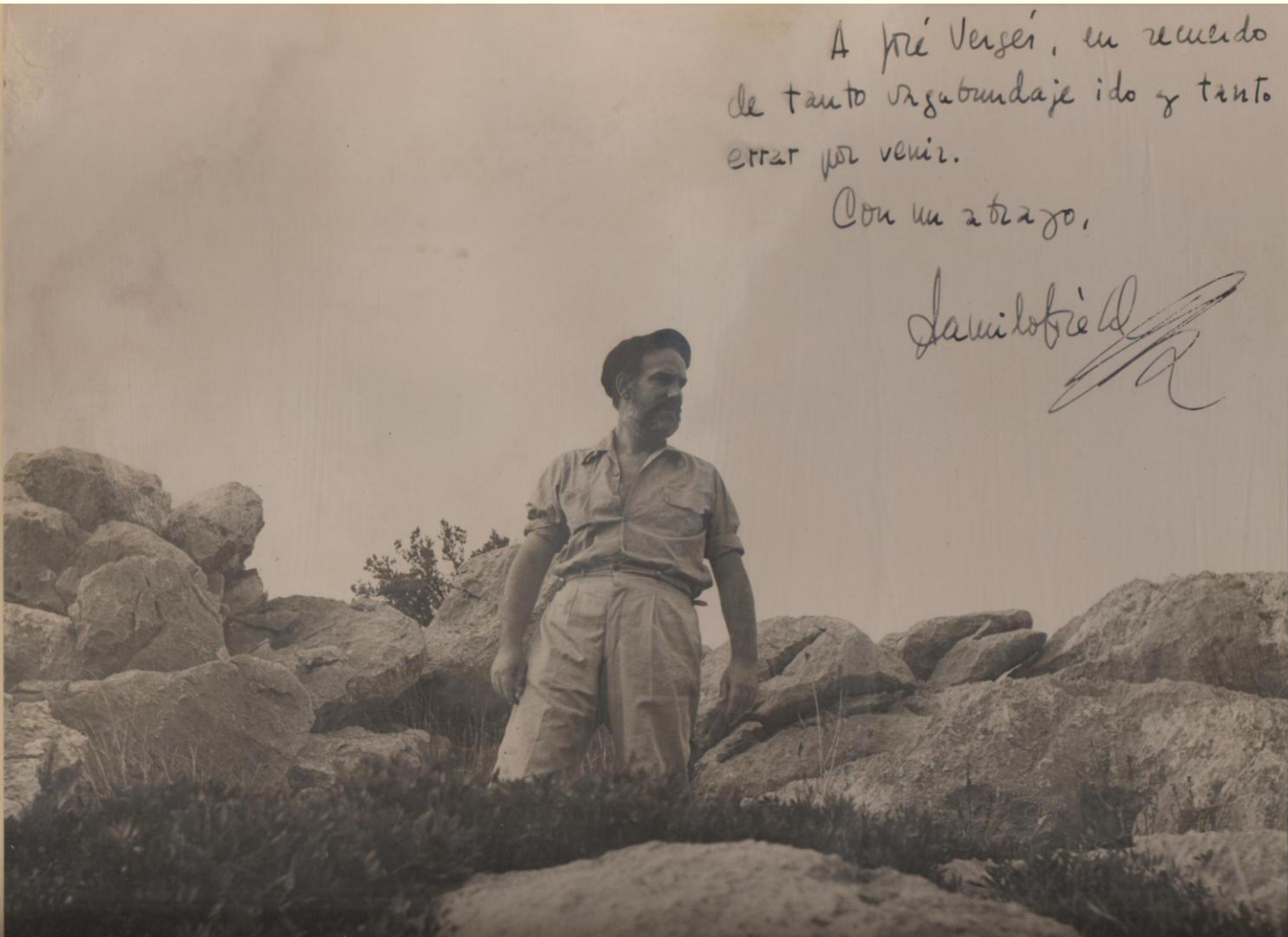
Nova York, 15 de març

3. Escritors de *Destino*

Camilo José Cela

17

 Fons Josep Vergés

Fotografia emmarcada amb dedicatòria a Josep Vergés. [195-]

A José Vergés, en recuerdo
de tanto vagabundaje ido y tanto
errar por venir

Con un abrazo

Camilo José Cela

Josep Vergés i Álvaro Cunqueiro

18

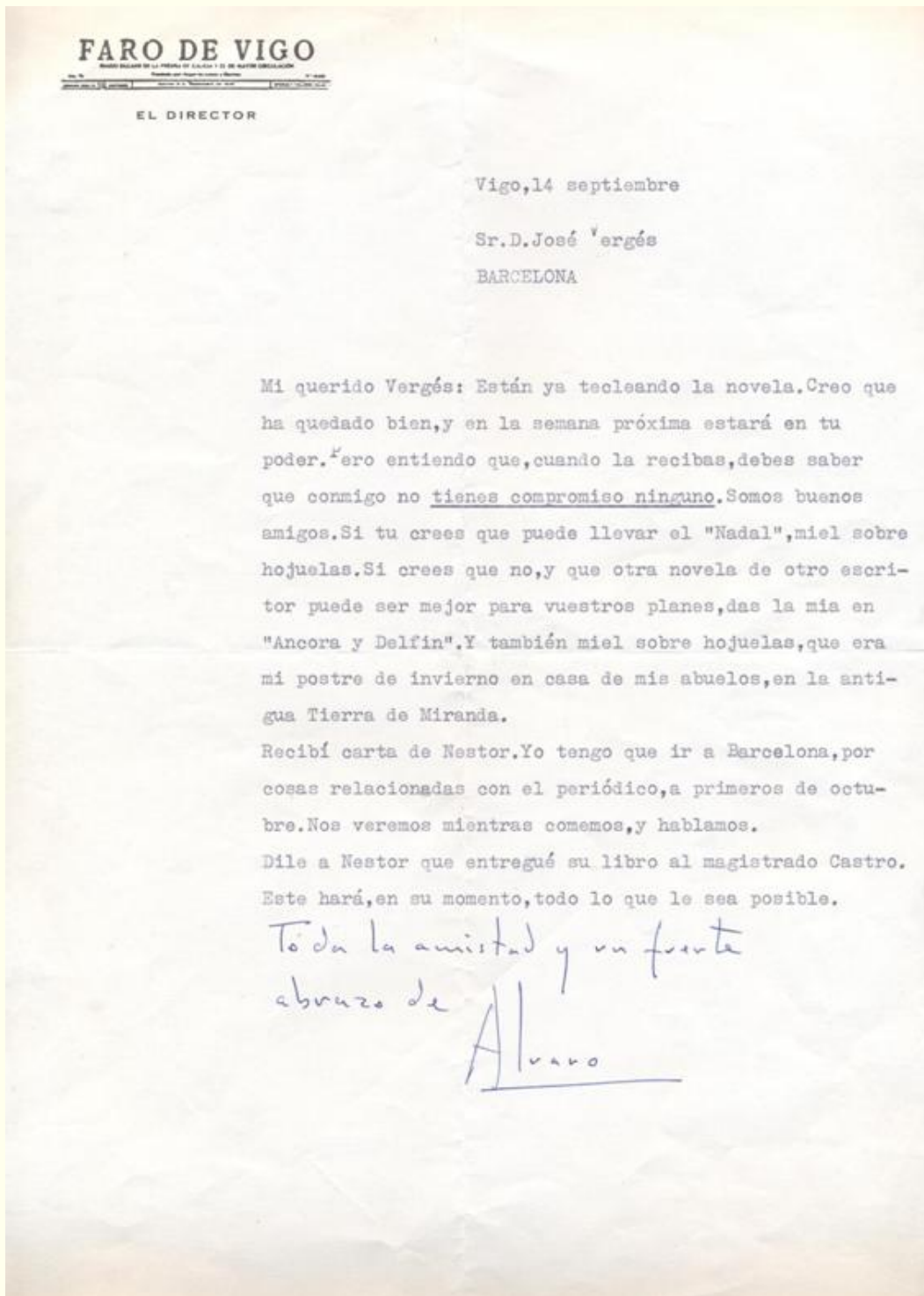

Fons Josep Vergés. Fotografies

Palamós. 8 abril 1972

Álvaro Cunqueiro. Carta a Josep Vergés

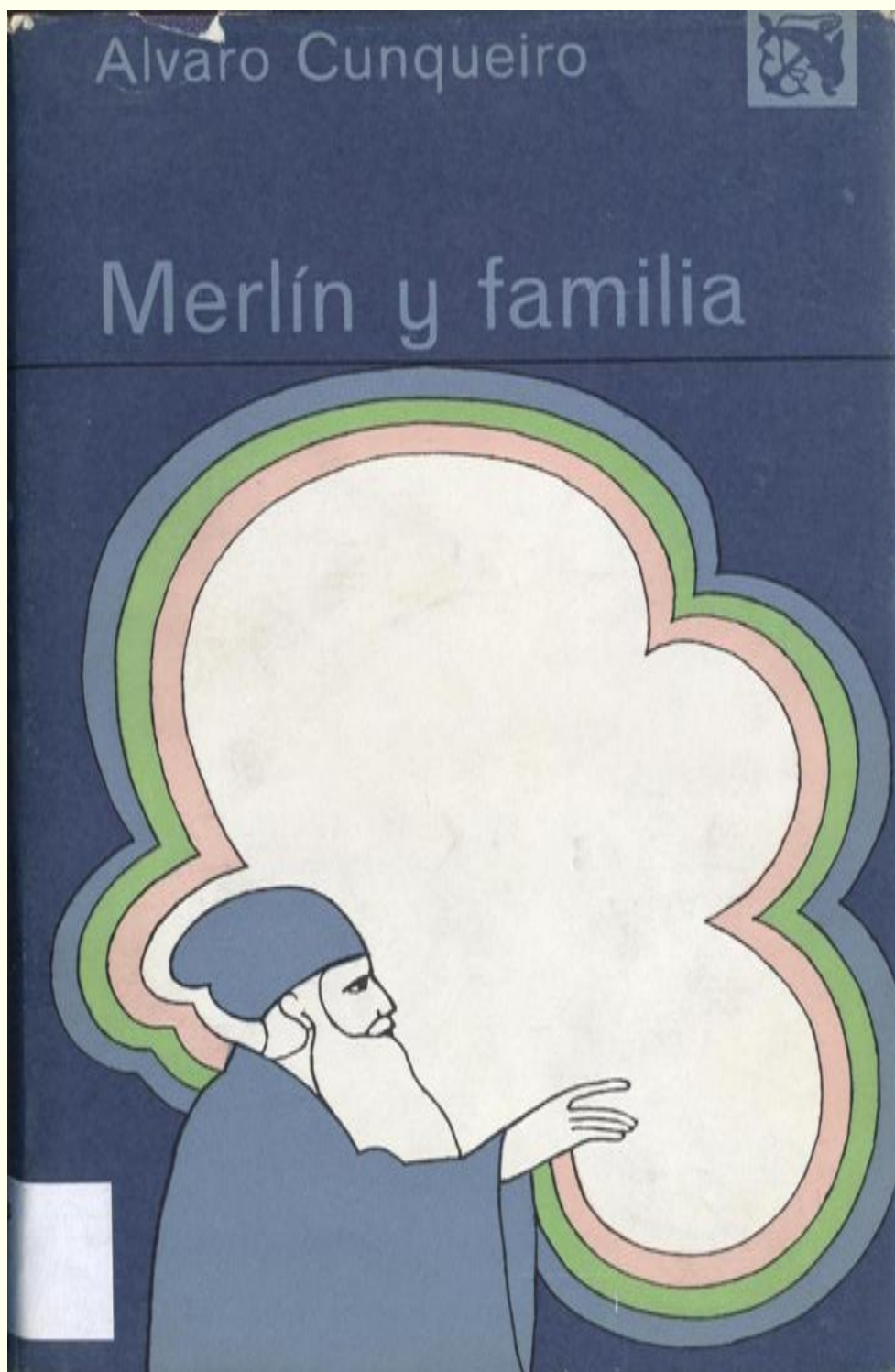
19

Fons Josep Vergés (capsa AV). Correspondència rebuda. Álvaro Cunqueiro

Vigo, 14 de setembre [s.a.]

Álvaro Cunqueiro. *Merlín y familia*

20

Catàleg: 2006-8-41846

http://cataleg.bnc.cat/record=b1506904~S13*cat

Barcelona: Destino, 1969

Josep Vergés i Miguel Delibes

21

Fons Josep Vergés. Fotografies

[197-]

Miguel Delibes. Carta a Josep Vergés

Contestad.

MIGUEL DELIBES

Paseo Zorrilla, 7
VALLADOLID

3 - XII - 67

Mi querido Josep:

Acabo de volver en tu correo mi
teleprensa hice subrayando con estas
líneas. La supresión de Berthou por
no hacer es increíble. ¿A mi tiempo
estaban vigilando? ¿Por mi hablar de
liberalización, de libertad de prensa,

etc, si no se admite la levísima ommi-
sion al sistema de una revista de fono li-
beral? Estaban vigilando a unos límites
intolerables. En fin, recíhate. Esta
dancia de hoy será ultramente tu
trunfo de mañana.

Te abraza cordialmente

Miguel

22a

22b,
dors

Miguel Delibes. Carta a Josep Vergés (transcripció)

Mí querido José:

aunque supongo en tus manos mi telegrama quiero subrayarle con estas líneas. La supresión de Destino por dos meses es increíble. ¿A qué juego estamos jugando? ¿Por qué hablar de liberalización, de libertad de prensa,

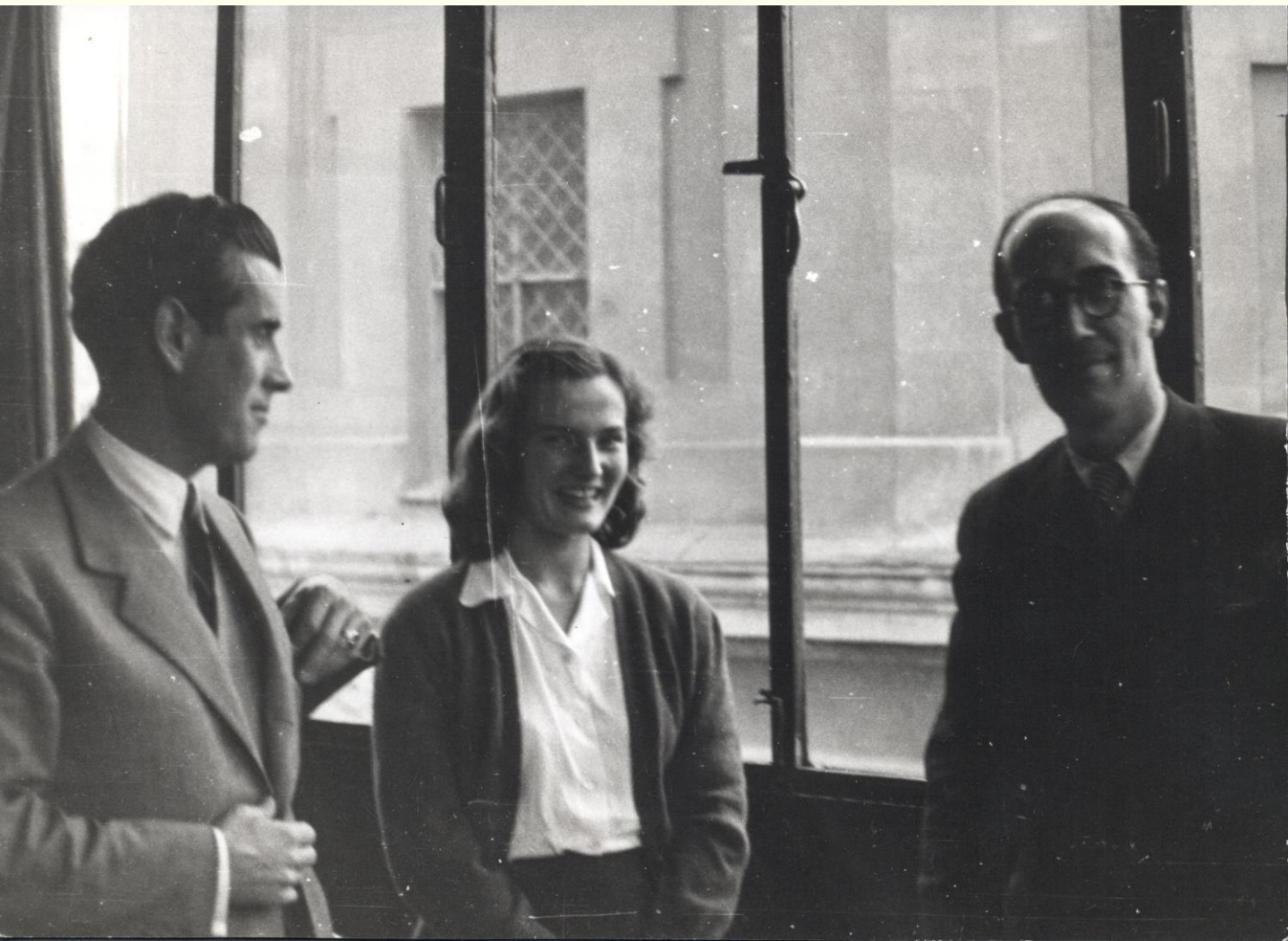
(dors)

etc, si no se admite la levísima oposición al sistema de una revista de tono liberal? Estamos llegando a unos límites insoportables. En fin, resignate. Esta sanción de hoy será seguramente tu triunfo de mañana.

Te abraza cordialmente

Miguel

Josep Vergés i Carmen Laforet

23

Fons Josep Vergés Fotografies

Barcelona?, [1944]

Josep Vergés, Carmen Laforet, guanyadora del primer premi Nadal amb *Nada* en companyia de Rafael Vázquez Zamora. Barcelona?, [1944]

Carmen Laforet. Carta a Josep Vergés

1/2. Vergés,

Querido amigo.

Estoy muy contenta y también, con el éxito de "Nada". Escribo a usted estas líneas para acusarle recibo de las 7.000-ptas de la cuarta edición. Con ellas me he venido a Torre Molino, un lugar maravilloso donde no conozco a nadie y vivo estilo salvaje durante unos cuantos días. Desde aquí le mando a usted con

Carmen Laforet. Carta a Josep Vergés (dors)

Una visió radiant del mar y del
sol m'hi, me poses saludos!

Carmen Laforet

P.S. M'nclou, se merdo, a su novia... y
una pregunta indiscreta pero muy
del momento "¿tienen ustedes
piso?"

24b,
dors

Fons Josep Vergés (capsa AV 16). Correspondència rebuda. Carmen Laforet

Sense data

Carmen Laforet. Carta a Josep Vergés (transcripció)

Sr. Vergés,

querido amigo.

Estoy muy contenta yo también, con el éxito de "Nada". Escribo a usted estas líneas para acusarle recibo de las 7000 ptas de la cuarta edición. Con ellas me he venido a Torremolinos un lugar maravilloso donde no conozco a nadie y vivo estilo salvaje curante unos cuantos días. Desde aquí le mando a usted con

(dors)

una visión radiante del mar y del sol mis mejores saludos!

Carmen Laforet

P.S. Muchos recuerdos a su novia ... Y una pregunta indiscreta pero muy del momento "¿tienen ustedes piso?"

Carmen Laforet. *Nada*

CARMEN LAFORET

N A D A

PREMIO EUGENIO NADAL 1944

EDICIONES DESTINO, S. L.
BARCELONA

25

Catàleg: AAG-8-146

http://cataleg.bnc.cat/record=b1067369~S13*cat

Barcelona: Destino, 1945

Primer premi Nadal

Baltasar Porcel. Carta a Josep Vergés

París, 21 de juliol, 1970.

Sr. Josep Vergés
Barcelona

Estimat amic,

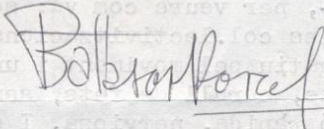
vaig rebre la vostra carta i els llibres. El que em sembla que no heu publicat és el meu article sobre política francesa. És una llastima, perquè ja tenia mig fet un segon treball, des del mateix punt de vista crític, sobre l'esquerra, que està tan fotuda com la dreta. Us adverteixo que la possible duresa de l'article només ho és a nivell espanyol: aquí s'escriuen coses molt més gruixudes.

Espero que aquesta setmana acabaré de gravar. S'ha fet llarg, aixó. I profitós: ara ja només em falta la CNT-FAI avui i el maquis dels anys quarantes. Tinc un munt de cintes gravades i un centenar de folis de notes. He treballat com una bèstia i he gastat un dineral en cintes, menjar, cambra: més del que em vaig donar, es clar. Però estic content del resultat, perquè ja he assajat d'escreire el llibre i en tinc fets dos capítols --provisionalment--, per veure com va: son els atentats de la FAI l'any 36 i les col·lectivitzacions del mateix any, un diguem-ne de negatiu pel moviment i un de positiu. Em surt un llibre directe, curull de fets, sense a penes adjectius, una narració ràpida, nerviosa. I el llibre és el que volia que fos: el revés del tapis, l'altra cara de la Història. A través del personatge Ferrer es veu la vida, les idees, l'actuació, de milers i milers de persones, tota una part del país fins ara negligida o vista només a través de xifres i frases abstractes. Els llibres d'Història o les memòries de personatges importants només s'ocupen de la sobreestructura i han oblidat la base. Penso que tindrà interès, el llibre (que resulta ferotgement anti-comunista, més potser que anti-capitalista).

Després de redactar-lo, cosa que faré aquest estiu, potser tancant-me a Mallorca, tornaré aquí per vuit dies, per repassar-lo, corregir-lo, amb en Ferrer. I llestos. Hi haurà, suposo, problemes de censura. Però penso

Baltasar Porcel. Carta a Josep Vergés (dors)

que amb una certa habilitat es podran resoldre.
Ja en parlarem.
He fet poques entrevistes, en part
perque a l'estiu aquí no hi ha a penes ningú
i en part perquè el treball del llibre m'ha
absorbit el temps. A més de gravar i escriure,
he hagut de llegir molt, comprar llibres, xe-
rrar amb companys d'en Ferrer, etc.
D'altra banda, ja n'estic tip, de
tot això i d'estar aquí. Somio anarquistes i
tot i el temps que fa aquí és horrible: pluja,
nívols i soroll de cotxes. Faig com una mena
d'exercicis espirituals. I amb un mes i mig,
ja n'hi prou, penso. Si algun dia em perdo,
que no em busquin per París, d'ara endavant.
Salut i pessetes,

Baltasar Porcel

26b

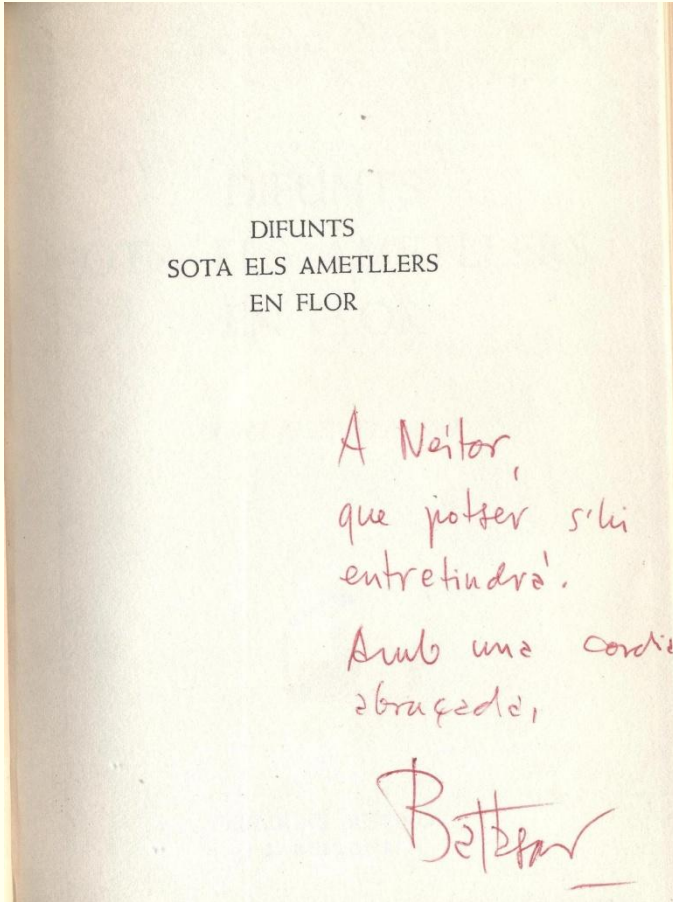

Fons Josep Vergés (capsa AV). Correspondència rebuda. Baltasar Porcel

París, 21 de juliol de 1970

Baltasar Porcel. *Difunts sota els ametllers en flor*

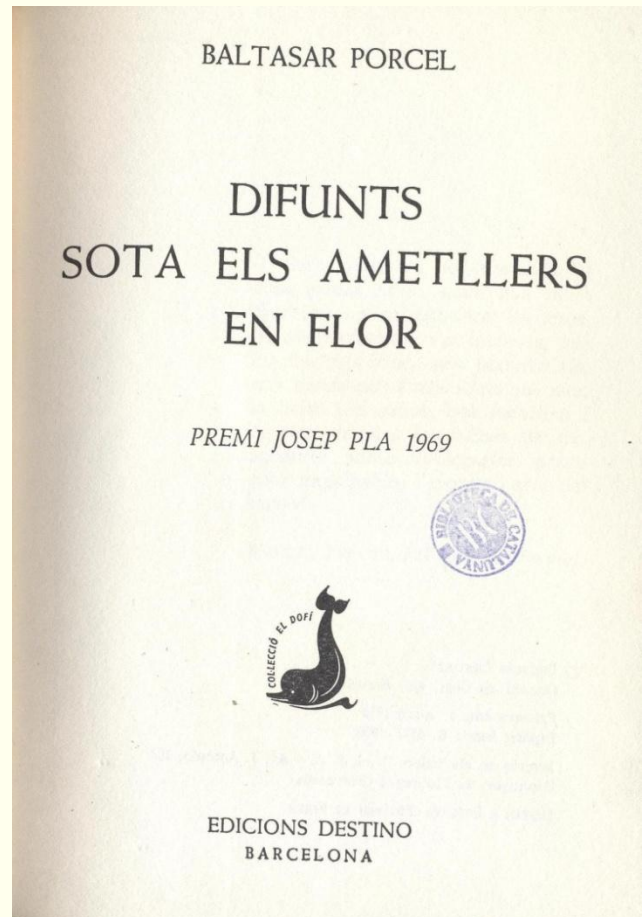

27a

Pàgina de respecte.
Exemplar de Néstor Luján
amb dedicatòria de Baltasar
Porcel:

A Néstor
que potser s'hi
entretindrà.
Amb una cordial
abraçada
Baltasar

Barcelona: Destino, 1970

Portada

27b

Catàleg: 2006-8-6491

http://cataleg.bnc.cat/record=b1156155~S13*cat

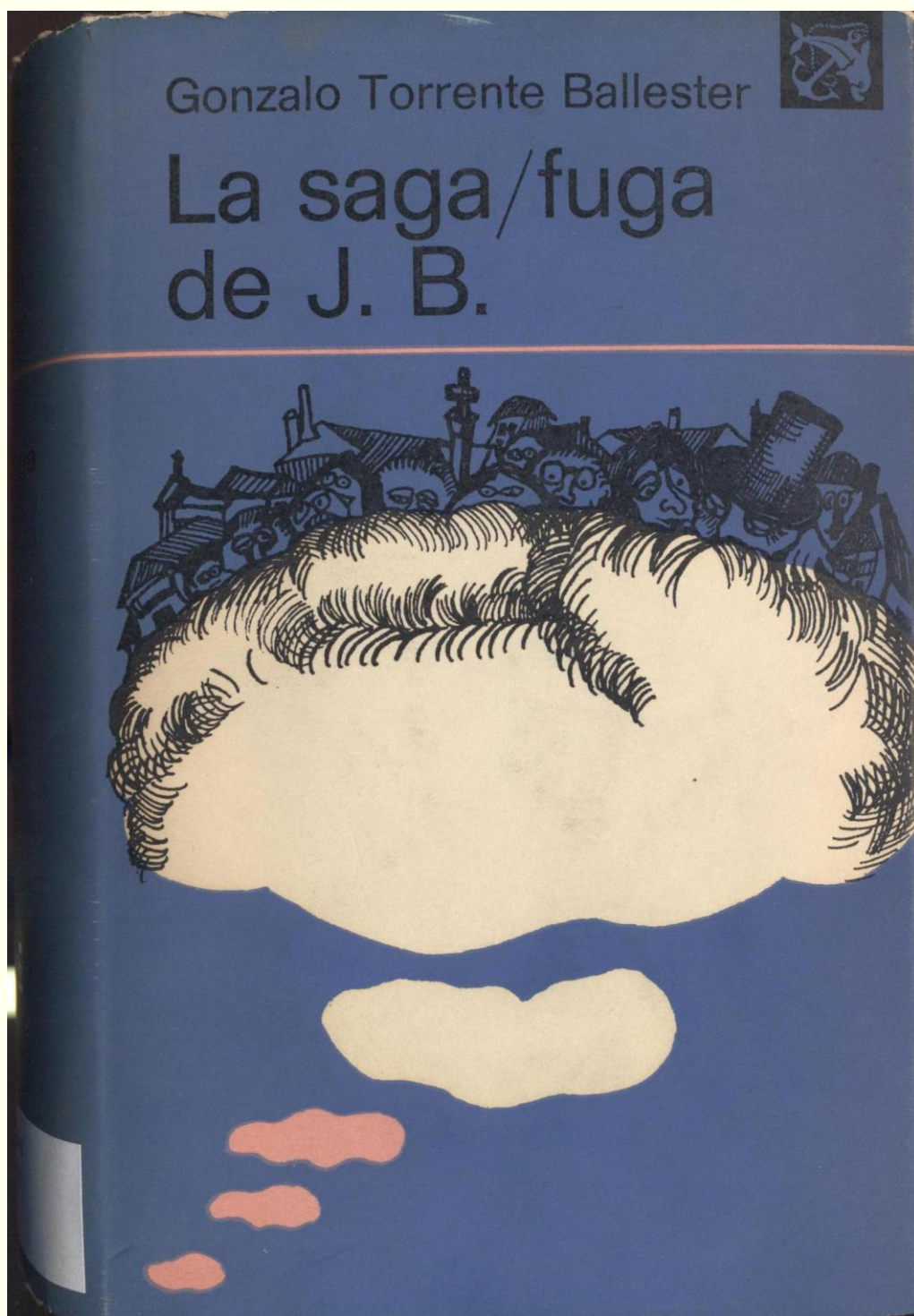
Josep Vergés i Gonzalo Torrente Ballester

28

Llibreria Àncora y Delfín
Barcelona, 1982

29

Catàleg: 2006-8-43271

http://cataleg.bnc.cat/record=b1595703~S13*cat

Barcelona: Destino, 1973

Jaume Vicens Vives. Carta a Josep Vergés

Universidad de Barcelona
Facultad de Filosofía y Letras

Dr. Jaime Vicens Vives

Lyo', 11 juny 1960

Estimat amic Josep Vergés: Gràcies per les tres dues cartes i pel consol que m'han portat. Els he llegit amb molt de gust i fruit de la seva bona amistat.

Fins ara no començo a poder escriure els amics, i el primer fora del cercle familiar, els de. Fa set setmanes que ~~estic~~ estic a Lyó. Després de la primera - de preparació - , va venir la de l'operació. Això de l'aparell pulmonar és molt respectable. Per entrar-hi em feren un tros de 37 ct. L'organització de l'equip, perfecta, i gràcies a això s'asseguen els èxits. Els dos primers setmanes, de la part del seu imaginar, la tercera fou d'un tractament especial que em donà excel·lents resultats; i quan ja s'acabava el final, amb un tractament radioactiu per a escapar els més petits símptomes d'irritació postoperatòria,

Jaume Vicens Vives. Carta a Josep Vergés (dors)

se m'infecta la feida - jo tinc una pell molt dolenta - i horem-ni a perdre el temps de la manera més estúpida. M'hi, espero que ara això quedarà suprest en uns dies i que molt aviat ens veurem a Barcelona.

Una operació important - Trep - és una cosa seriosa. Et deixa l'organisme desfet, aplemmit, dualitzat. Fins ara no em trobo jo malalt. Per força hi ha un equip profund de l'ànima anestesiada quan t'empresen el bisturi. I t'as cobra de respecte. Tots els comandaments de relació i síntesi van pel seu costat i per l'altre el pensament de situació i intensitat. Total, que fins que no vuller passar dies i dies.

En conjunt, ha estat una europegada aquesta malaltia meua. Però em sento un forces per aixecar una muntanya i és qüestió de donar el temps al temps. Pacència!

Reorda a la seva muller i una foto abraçada per a tu del teu amic

Jaume

30b, dors III Fons Josep Vergés (capsa AV). Correspondència rebuda. Jaume Vicens Vives.

Lió, 11 de juny de 1960

Vicens Vives moria el 28 de juny, poc temps després d'escriure aquesta carta.

Jaume Vicens Vives. Carta a Josep Vergés (transcripció)

Lyó, 11 de juny 1960

Estímat amic Josep Vergés: Gràcies per les teves dues cartes i pel consol que m'han portat. Els he llegit amb molt de gust i fruïnt de la teva bona amístat

Fins ara o començo a poder escriure els amics, i el primer fora del cercle familiar, ets tu. Fa set setmanes que estic a Lyó. Després de la primera -de preparació-, va venir la de l'operació. Això de l'aparell pulmonar és molt respectable. Per entrar-hi em Feren un trauc de 37 ct. L'organització de l'equip, perfecta, i gràcies a això s'asseguren els trumfos. Les dues primeres setmanes, te les pots ben imaginar, la tercera fou d'un tractament especial que em donà excel·lents resultats, i quan ja empenia el final, amb un tractament radioteràpic per a escapar els més petits símptomes d'irritació post-operatòria,

(dors)
se m'infecta la ferida -jo tinc una pell molt dolenta -- i tornem-hi a perdre el temps de la manera més estúpida. En fi suposo que ara això quedarà superat en uns dies i que molt aviat ens veurem a Barcelona.

Una operació important -Josep- és una cosa seriosa. Et deixa l'organisme desfet, asprimit, dualitzat. Fins ara no em trobo jo mateix per força hi ha un esgarip profund de l'ànima anestesiada quan t'enfonsen el bisturí. I t'en costa de refer-te. Tots els comanaments de relació i síntesi rau pel seu costat i per l'altre els purament de situació i intensitat. Total que fins que no rutlles passen dies i dies.

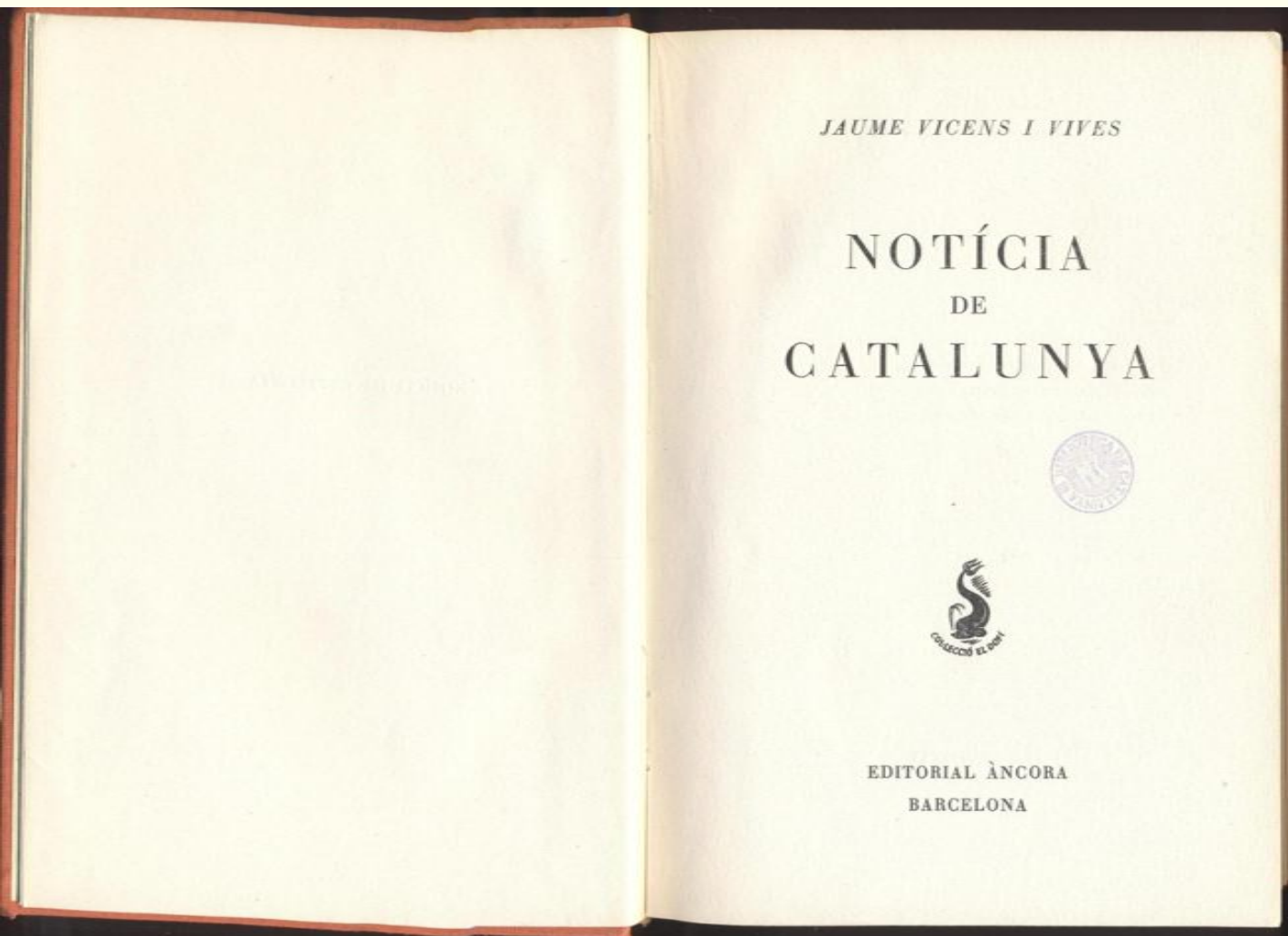
En conjunt, ha estat una ensopegada aquesta malaltia meua. Però em sento en forces per aixecar una muntanya i és qüestió de donar el temps al temps. Pacència!

Records a la teua muller i una forta abraçada per a tu del teu amic

Jaume

Jaume Vicens i Vives. *Notícia de Catalunya*

31

Catàleg: 2005-8-28840
http://cataleg.bnc.cat/record=b1408070~S13*cat

Barcelona: Destino, 1954

Escriptors a la Fira del Llibre

32

Fons Josep Vergés. Fotografies

Madrid, juny de 1974

D'esquerra a dreta: José Jiménez Lozano, Gonzalo Torrente Ballester, Augusto Assía, Josep Vergés, Luz Watts, Dionisio Ridruejo, Antonio Buero Vallejo, R.J. Sender, Carmen Laforet, Jesús Fernández Santos, Baltasar Porcel, José Luís Castillo Puche, Miguel Delibes, Francisco Umbral, Francisco García Pavón i Hipólito Escolar

4. Vergés i Pla

Josep Vergés. Carta a Josep Pla

Estimat Josep:

Gràcies per haver començat a escriure amb el paper pantat. A l'impremta estan molt satisfets. Beig que no fas servir la meua estils-gràfica, segurament per dificultats de canegar-la. Si no la vols torçar-me-la i te'n donari un altre, bona igual, però més simple de manejar.

Aquest encenou de l'unió m'ha fet tor-
nar boig però ara ja està tot passat.
La censura s'ha quedat a col·lecta el
teu article d'Itàlia. Aquesta setmana no podrà
ser teu perquè no podem esperar més. Supon
que el torcharan. Ja sap que la política

Josep Vergés. Carta a Josep Pla (dors)

italiana sempre els ha empruntat molt.
A més dels articles llargos perquè ho far
també calendaris? Diferents, si pot ser. Si no hi ten
inconvenient a partir d'aquest primer d'any et
fagoré els calendaris a 450 pts. i els articles llarg
a 1.500. Esper que així ens anirem apuntalant els
uns amb els altres. Un calendari sobre aquell llibre d'art
del boticà potser et farà fàcil de fer i a mi m'aju-
daria a vendre el llibre. T'hi hinc potser un gran co-
fital. Hauria de pensar seriosament en venir a veure
al metge martorell i examinar a fora la cama.
No pots pas seguir així esperant un altre triomfada.
Sigui un fet fàvor gran viudat perquè també han
rien de parlar de tot. Una abraçada i bon any /ms

33b

Fons Josep Vergés ([capsa AV 10 a 13]). Cartes a Josep Pla, 38

[ca. febrer 1946]

Josep Vergés. Carta a Josep Pla (transcripció)

Estímat Josep:

Gràcies per haver començat a escriure amb el paper pautat. A l'impremta estan molt satisfets. Veig que no fas servir la meva estilogràfica, segurament per dificultats de carregar-la. Sí no la vols torna-me-la i te'n donaré una altre, bona igual, però més simple de maneig.

Aquest enrenou del Premi m'ha fet tornar boig però ara ja està tot passat.

La censura s'ha quedat a consulta el teu article d'Itàlia. Aquesta setmana no sortirà res teu perquè no podem esperar més. Suposo que el tornaran. Ja saps que la política

(dors)

italiana sempre els ha emprenyat molt.

A més dels articles llarg perquè no fas també calendaris? Divertits, sí pot ser. Sí no hi tens inconvenient a partir d'aquest primer d'any et pagaré els calendaris a 750 pts. I els articles llargs a 1500. Espero que així ens anirem apuntalant els uns amb els altres. Un calendari sobre aquell llibre d'art del vaticà potser et fora fàcil de fer i a mí m'ajudaria a vendre el llibre. Hí tinc posat un gran capital.

Hauries de pensar seriosament en venir a veure el metge Martorell i examinar a fons la cama. No pots pas seguir així esperant un altre trompada. Diga'm per favor quan vindràs perquè també hauríem de passar de tot. Una abraçada i bon any

Josep

Josep Vergés. Carta a Josep Pla

Estimat Josep:

Perdona que us t'hagi
escrit abans. Esperava algun
ha notícia de Madrid que em
permetés una mica d'optimisme
me respecte al nostre futur.
Aquesta notícia no ve i em
sembla que trigaria.

No hi ha res a fer.
Som massa lluny de Ma-
drid i encara que vulguem (que
generalment no volem) s'otli-
den de nosaltres. Ara passarem
el mateix de sempre. Hi ha
un nou equip al poder. Sont
molt educada i sobretot molt
jermita que tében ben horrons

No dir mai que ho puto
que encara vam mis a la
sua que la tropa se l'a-
parici. ho varem consensuar
en concert. homis pro-
messa vaguem de "justicia estu-
ta". El senyor Carr. després
a' haver-ho citat ho va poder
rebre'n'x i haguérem de parlar
amb el secretari el qual
ni conixia el nom de des-
tino. La unica esperança: en
ferir un paper és que s'a-
probi la resolució presentada de
que el repartiment el facien
les empreses a través del sin-
dicat. D'aquí poquem setema-
les ho sabrem.

• Els militars estan disposats a trencar-ho tot abans i anarse'n. Faltava roba ara més que mai. Tenim tenim que ho tenim remei.

La teua carta dels mat-jes va arribar un estrepit de mil diemors. El col·legi de lletys va reunir-se junt amb els farmacèutics i la sessió ha durat tot un dia. Sembla que est porten un tribunal i ja hem rebut la visita dels advocats. Cal seguir la campanya però tot de tu no tenim altra carta acusatòria doncs en Brunet després d'encendre el foc ara fa el mort. El moment

Heig participant les cartes del
lletres que es defensen per cal
passar a l'altre costat si en
la gent creu que ens fem
suma.

El llibre ja fent. se
pen amb calma. En t'entrem
una tènica part crispada. Pense
que es fa a mi i treballant
tres dies a la setmana. Heic
tots els gams del món de com-
plaine 't i com que faig el
que puc.

Arivem a Palamós de re-
quida que jo hegi mes clara
la cosa del paper. També volia
parlar-te del llibre de manuals.
Vindria aviat?

Molt
meu

Josep
Llaurís de per mes report at 15.

Josep Vergés. Carta a Josep Pla (transcripció)

Estímat Josep:

Perdona que no t'hagi escrit abans. Esperava alguna notícia de Madrid que em permetés una mica d'optimisme respecte al nostre futur. Aquesta notícia no ve i em sembla que trigarà.

No hi ha res a fer. Som massa lluny de Madrid i encara que vulguin (que generalment no volen) s'obliden de nosaltres. Ara passarà el mateix de sempre. Hi ha un nou equip al poder. Gent molt educada i sobretot molt jesuïta que tenen per norma

(full 2)

no dir mai que no però que encara van més a la seva que la tropa de l'aparició. No varem aconseguir res en concret. Només promeses vagues de "justícia estricta". El senyor Cerro després d'haver-nos citat no va poder

Josep Vergés. Carta a Josep Pla (transcripció [2])

Rebren's i haguérem de parlar
amb el Secretari el qual
Ni coneixia el nom de Des-
tino.

La única esperança per
tenir més paper és que s'a-
probi la resolució presentada de
que el repartiment el farien
les empreses a través del sín-
dicat. D'aquí poques setma-
nes ho sabrem

(full 3)

Els militars estat dispo-
sats a trencar-ho tot abans
d'anarse'n. Tothom roba ara
més que mai. Em temo que
no tenim remei.

La teva carta dels met-
ges va armar un estrèpit
de mil dimonis. El col·legi
de metges va reunir-se junt
amb els farmacèutics i la
sessió ha durat tot el dia.
Sembla que ens porten als trí-
bunals i ja hem rebut la
visita dels advocats. Cal se-
guir la campanya, però tret
de tu no tenim altres cartes

Josep Vergés. Carta a Josep Pla (transcripció [3])

acusatories doncs en Brunet
després d'encendre el foc ara
fa el mort. De moment

(full 4)

Vaig publicant les cartes
dels metges que es defensen però cal
posar-n'hi d'altres nostres sí no
la gent creurà que ens fem
enrera.

El llibre va fent-se
però amb calma. En tenim
una tercera part impresa. Pensa
que es fa a mà i treballant
tres dies a la setmana. Tinc
totes les ganes del món de com-
plaure't i crec que faig el
que puc.

Anirem a Palamós de se-
guida que jo vegí més clara
la cosa del paper. També volia
parlar-te del llibre de Manolo.
Vindràs aviat?

Molts records

Josep

Hauries de fer més reportatges.

Josep Pla. Carta a Josep Vergés

Rio 13-3-58-

Josep: Senyoriada de rebre la feva del 3, rebuda el 7, vaig contestar adjuntant el 2° article del Brasil i proposant una solució per el desastre de la perduda de les cartes.

El diàlluns dia 10, vaig enviar-te l'article n° 11 sobre l'Argentina escrit novament, de caps a caps. Espero que la hora d'ara hauries rebut les dues cartes. Si la carta n° 11, (versio 2^a) no s'ha perdut, s'entén salvat, perquè els meus calculs són els següents =

- 18 gener - art n° 1 - viatge
- 25 gener - art n° 2 - viatge
- 1 febrer - art. n° 3 - Argentina
- 9 febrer - art n° 4 Argentina
- 15 febrer - art n° 5 Argentina
- 22 febrer - art n° 6 Argentina
- 1 març - art n° 7 Argentina
- 8 març - art n° 8 Argentina
- 15 març - art n° 9 Argentina
- 22 març art n° 10 Argentina
- 29 març art n° 11 Arg. novament escrit i enviat.

Vaig proposar-te així mateix que l'article n° 10 (o camps) parés a sere el n° 11 i el n° 11 (no va essent escrit i enviat es publicari el 22 de març o sigui la setmana entrant - donada la data d'aquesta carta).

mentre tant jo durant el viatge reescrivere els dos articles perduts de l'Uruguay (si és possible) i com que arribarà a Barcelona aproximadament el 29 de març, la cronologia no s'interrompiva ara bé: si no podes reescriure els articles de l'Uruguay donarem els del Brasil i quan hagis acabat els de l'Uruguay, en tens dos del Brasil i a l'arribar t'ens donarem al menys tres d'altres.

ahis d'ara vaig rebre el cablegrama. El contexto amb aquesta carta i hi afegixo el present calendarari.

Et demano per favor d'enviar-me un a Dakar: Pla - Centre fronde - Dakar -

Si'ent si has rebut el segon article del Brasil i l'origen de l'Argentina i la present carta.

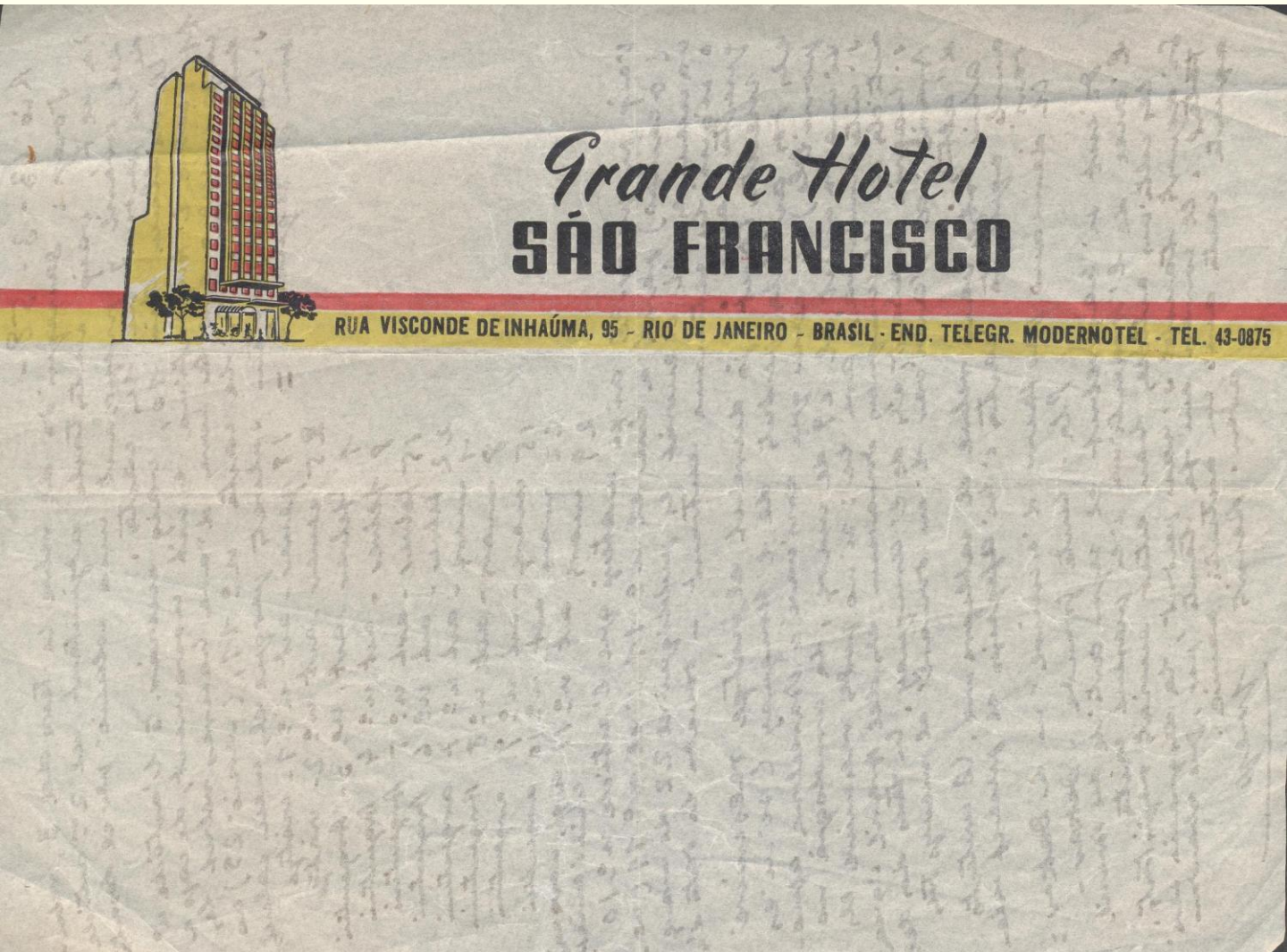
Les ultims articles han estat enviats registrats. Si aquests també s'han perdut, la desgracia serà total. El correu s'en fa tanta por, que abandonem aquesta carta amb un autentiu panic.

aden. Recivts Pla

35a

Josep Pla. Carta a Josep Vergés (dors)

35b

Fons Josep Vergés (capsa AV 7 a 9)]. Cartes a Josep Vergés, 51

Rio de Janeiro, 13 de març de 1958

Josep Pla. Carta a Josep Vergés (transcripció [1])

Río 13-3-18

Josep: desseguida de rebre la teva del 3, rebuda el 7, vaig contestar adjuntant el 2on. article del Brasil y propositant una solució per el desastre de la perdua de les cartes.

El dilluns dia 10, vaig enviar-te l'article nº 11, sobre l'Argentina escrit novament, de cap a cap. Espero que a hores d'ara hauràs rebut les dues cartes. Si la carta nº 11 (versió 2ª) no s'ha perdut, estem salvats porque els meus calculs son els següents =

18 gener - art. nº 1 - viatge

25 gener - art. nº 2 - viatge

1 febrer - art. nº 3 - Argentina

8 febrer - art. nº 4 - Argentina

15 febrer - art. nº 5 - Argentina

22 febrer - art. nº 6 - Argentina

1 març - art. nº 7 - argentina

8 març - art. nº 8 - Argentina

15 març - art. nº 9 - argentina

22 març - art. nº 10 - argentina

29 març - art. nº 11 - arg, novament

escrit i enviat

Vaig proposar-te aixís mateix que l'article nº 10 (Ocampo) passés a ésser el nº 11 i el nº 11 (novament escrit i enviat es publiquí el 22 de març o sigui la setmana entrant -donada la data d'aquesta carta.

Josep Pla. Carta a Josep Vergés (transcripció [2])

Mentrestant jo durant el viatge reescriuré els dos articles pendents de l'Uruguay (sí m'es possible) i com que arribaré a Barcelona aproximadament el 29 de març, la cronologia no s'interrompíra; ara be: sí no podes reescriure els articles de l'Uruguay donarem els del Brasil i quan s'hagin acabat, els de l'Uruguay. En tens dos del Brasil; a l'arribar te'n donaré al menys tres d'altres

Ahí dotze vaig rebre el cablegrama. El contesto amb aquesta carta i hi afegeixo el present calendari.

Us demanor per favor d'escriure'm a Dakar=

Pla - Cinta grande -Dakar

dient sí has rebut el segon article del Brasil l'onze de l'Argentina i la present carta.

Els últims articles han estat enviats registrats. Sí aquests també s'han perdut, la desgracia serà total. El correu em fa tanta por, que abandono aquesta carta amb un autèntic paníc.

adeu. Recorts

Josep

Josep Pla. Carta a Josep Vergés

Josep: Pren
nota del que
et vaig dir:
el jove escriptor
Porcel es un
xicot molt
important
adon. aff
Josep P.

TRANSPORTES
REUNIDOS, S. L.
PAGADO

L - Josep Vergés

"Destino"

Fallers 67 - 2º

Barcelona

36

Fons Josep Vergés ([capsa AV 7 a 9]). Cartes a Josep Vergés, 296

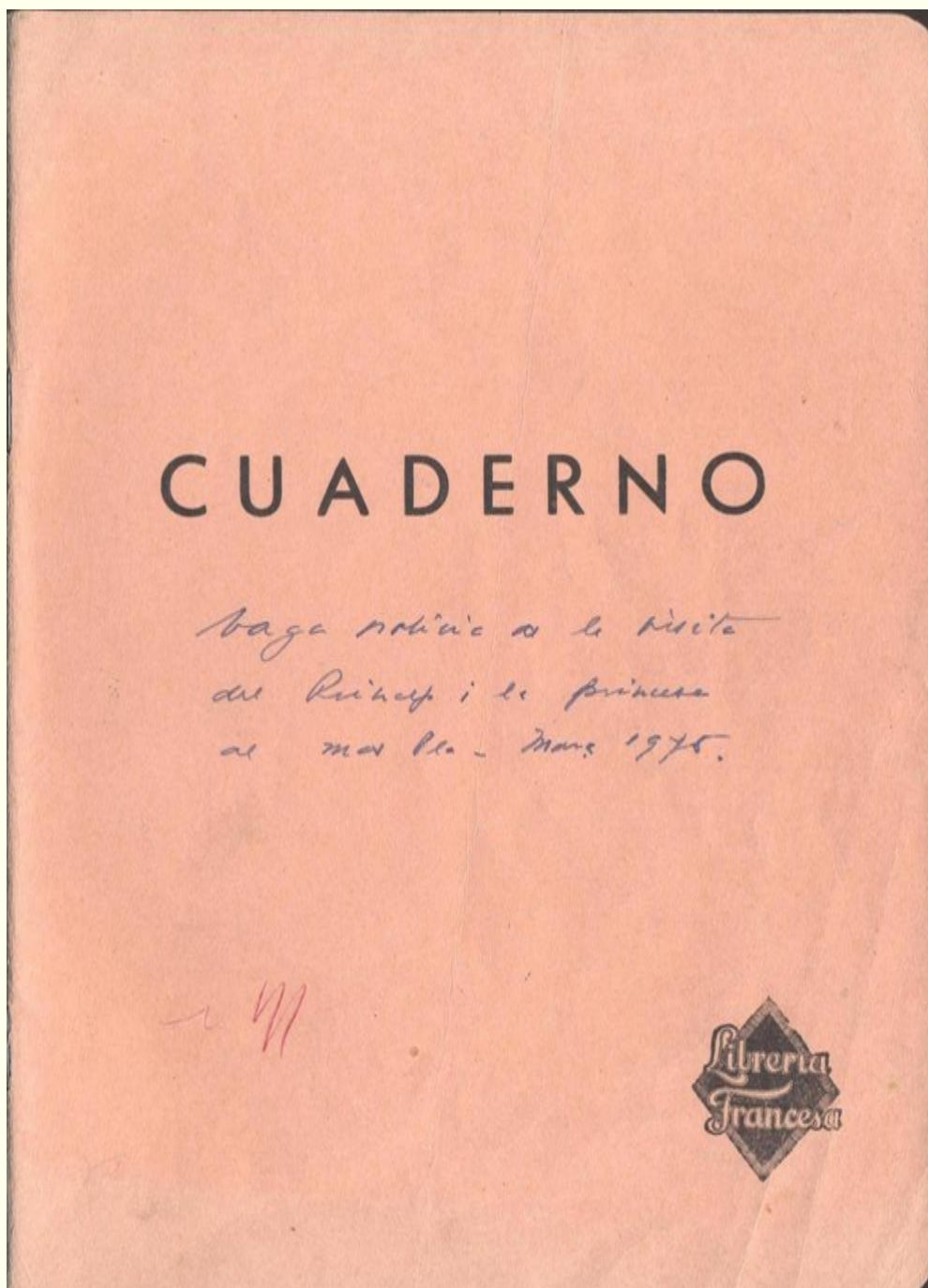
Sense data

(Transcripció)

Josep: Pren nota del que et vaig dir:
el jove escriptor Porcel es un xicot molt important.
Aff.

Josep P.

Josep Vergés. *Vaga notícia de la visita de Príncep i la princesa al Mas Pla*

37

Fons Josep Vergés (capsa AV 5/3). Notes per a possibles articles

Març de 1975

Josep Vergés i Josep Pla

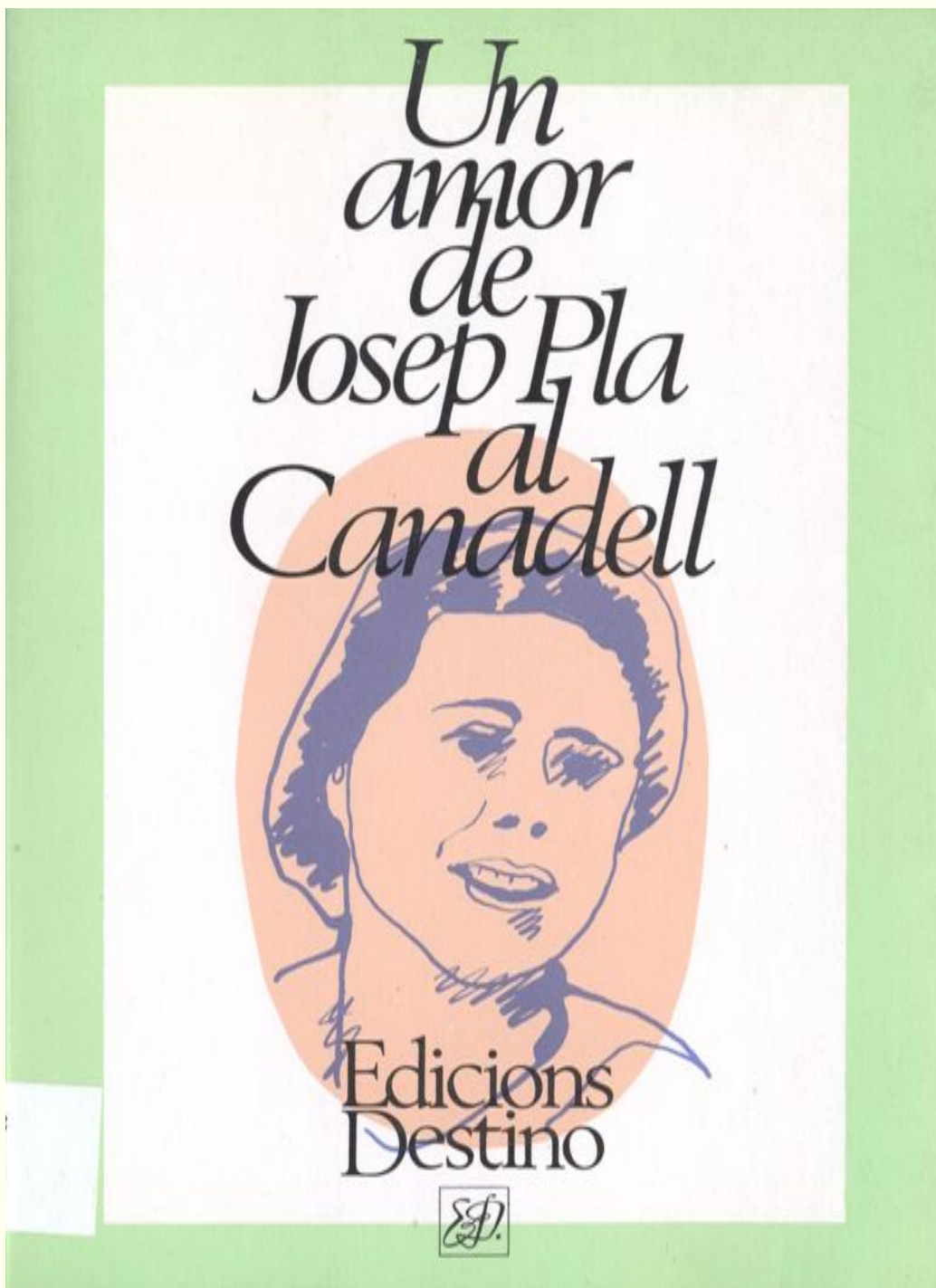

38

Fons Josep Vergés. Fotografies

Eugeni FORCANO
Barcelona.

39

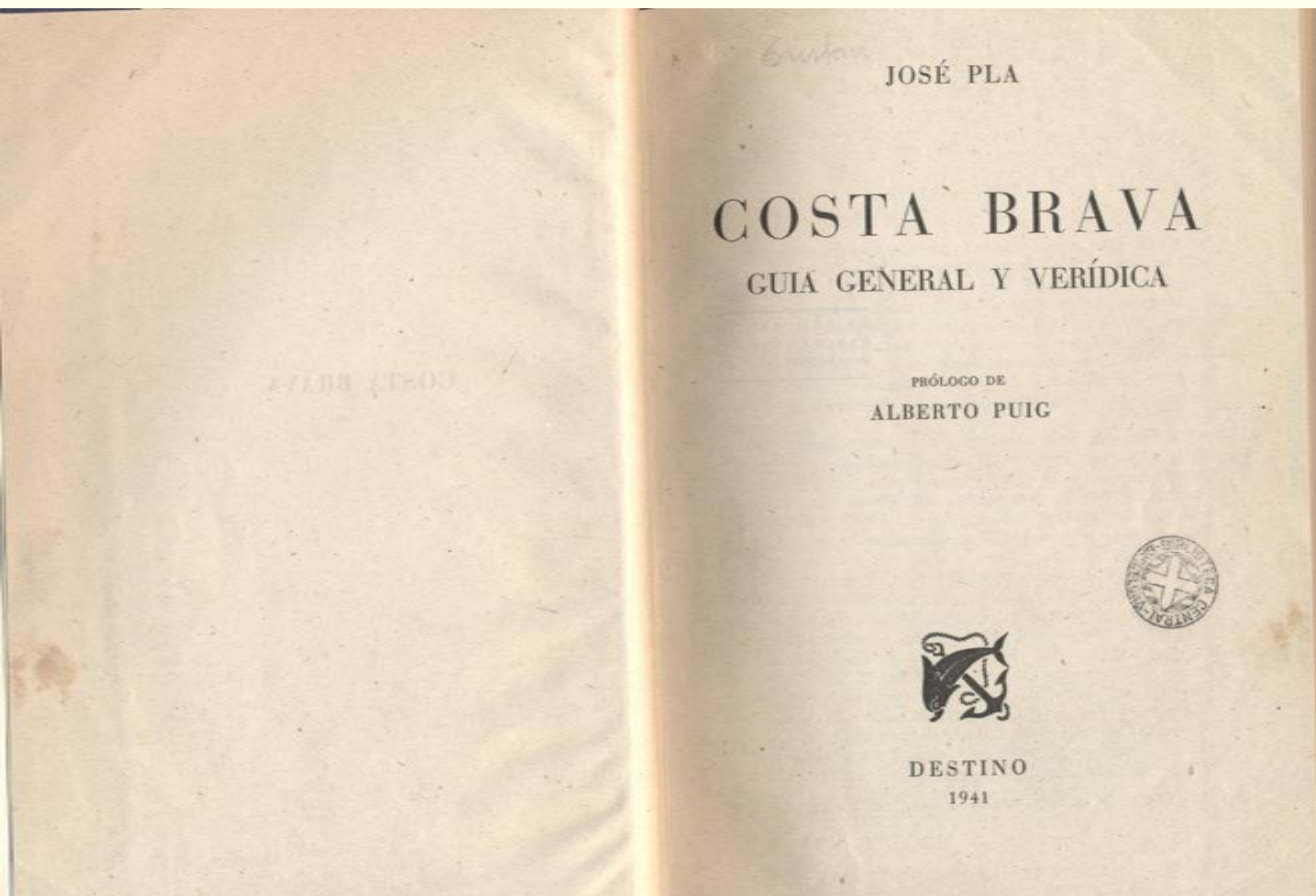
Catàleg: 2006-8-24674

http://cataleg.bnc.cat/record=b1735589~S13*cat

Barcelona: Destino, 1985

Pròleg, recull i traducció de Josep Vergés

Josep Pla. *Costa brava, guía general y verídica*

40

Catàleg: 97-8-415

http://cataleg.bnc.cat/record=b1034770~S13*cat

Barcelona: Destino, 1941

Inici de la col·laboració entre Vergés i Pla. El pròleg és d'Albert Puig, prohoms de la cultura catalana, a qui Joan Manuel Serrat dedicà la cançó "Tío Alberto".

Josep Pla. *Guia de Catalunya*

GUIA DE CATALUNYA

Text
de Josep Pla
Fotografies
de Francesc
Català Roca

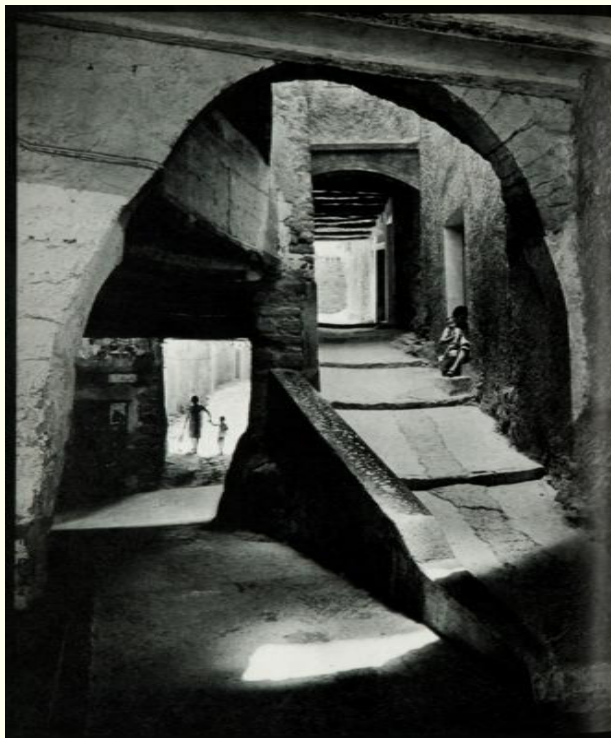
Edicions
Destino
Barcelona

41 (1)

Catàleg: 2005-4-4883

http://catalog.bnc.cat/record=b1569733~S13*cat

Ager fins un recanviat creat per Anna Més de Tost (1838) i una gran alçada ocasional amb nombroses parcel·les. Res d'Enllaç la donaria durant la primera guerra carlina.

El Castell de Farflega és la joia més romànica i gòtica i, a més, un castell en ruïnes. Però la més moderna: la casa del bisbe i de l'alt, i al seu costat el palau jueu al jardí.

...os últims. La seva contemplació des d'una alçada quasi-sevèl és una austeritat delicada. Malgrat les elevades muntanyes que la limiten, el Montseny al nord, el Montserrat al nord-oest, la seva flora és típicament mediterrània: l'ull-vera, la vinya, els còccors de gra d'arroz. En els pendents de les muntanyes, a la de l'Aladina, el bosc i una gran quantitat de mata baixa que fa una serena olor de país de sol i d'espígol, la farigola, el romaní. La vall és un petit paradís boscà, verd, que gaudim d'una pau divina.

El Montseny és un gran riu que separa el Pallars i la Ribagorça de les terres de Lleida. Corro d'est a oest, elevat, solit, sense de companyes quilòmetres, que es fica un dia de quilòmetres endins de les terres d'Ossa. És el Propietari català i se un petit establiment i passat. La seva altura màxima arriba als 1.627 metres. L'origen de la Noguera Ribagorçana i la de la Noguera Pallaresa són dos rius que s'ajunten en aquesta petita muntanya. El primer, a través del canyó de Montseny, s'ajunten oficialment a Catalunya i Aragó, tal que arriba, en determinats moments, als 800 metres. El segon s'obra pas a través de Terradellas. És a dir, el Montseny és una part a Ossa, de Montseny a Terradellas forma el Montseny central, després apareix el

Montseny de Ribera, que continua per la serra de Comadò, que tanca al sud, i a l'est la Cunya de Temps o Bala Pallaresa. Per les dues orientacions geològiques s'acaben els dos rius, engorjats, violents i solitaris. El Montseny, completament desprotegit de vegetació, d'una pròxima albuerguera i diversitat, és d'un color de carredó desmuntat, que veu per algun punt de sol, agalla llavors una espècie d'incendi d'una serena, imponent bellesa.

El Montseny és la clau de la geografia de les terres de Lleida. Per això la vall d'Ager és tant comprensiva. Si es passa en qualsevol dels seus límits un acaron amb el jardí del propietari. A la seva esquerra, la serra de Montseny d'Aragó i el tall de la Ribagorçana. Al centre hi ha el Montseny d'Ager. A la seva dreta hi ha el canyó de Terradellas, pel qual corre la Pallaresa, i una collada el Montseny de Ribera, que s'enllaça amb la serra de Comadò a qualsevol de la seva muntanya. Des d'Ager es admeten, en tota la seva voluntaria, del propi geològic, impressionant, del Montseny. La seva posició geogràfica explica, també, la dilatació en profunditat històrica que aquesta vall ha tingut en el pas del temps i en la formació de Catalunya. La vall d'Ager la més angles que serveix de punt d'unió,

41(2)

Barcelona: Destino, 1971

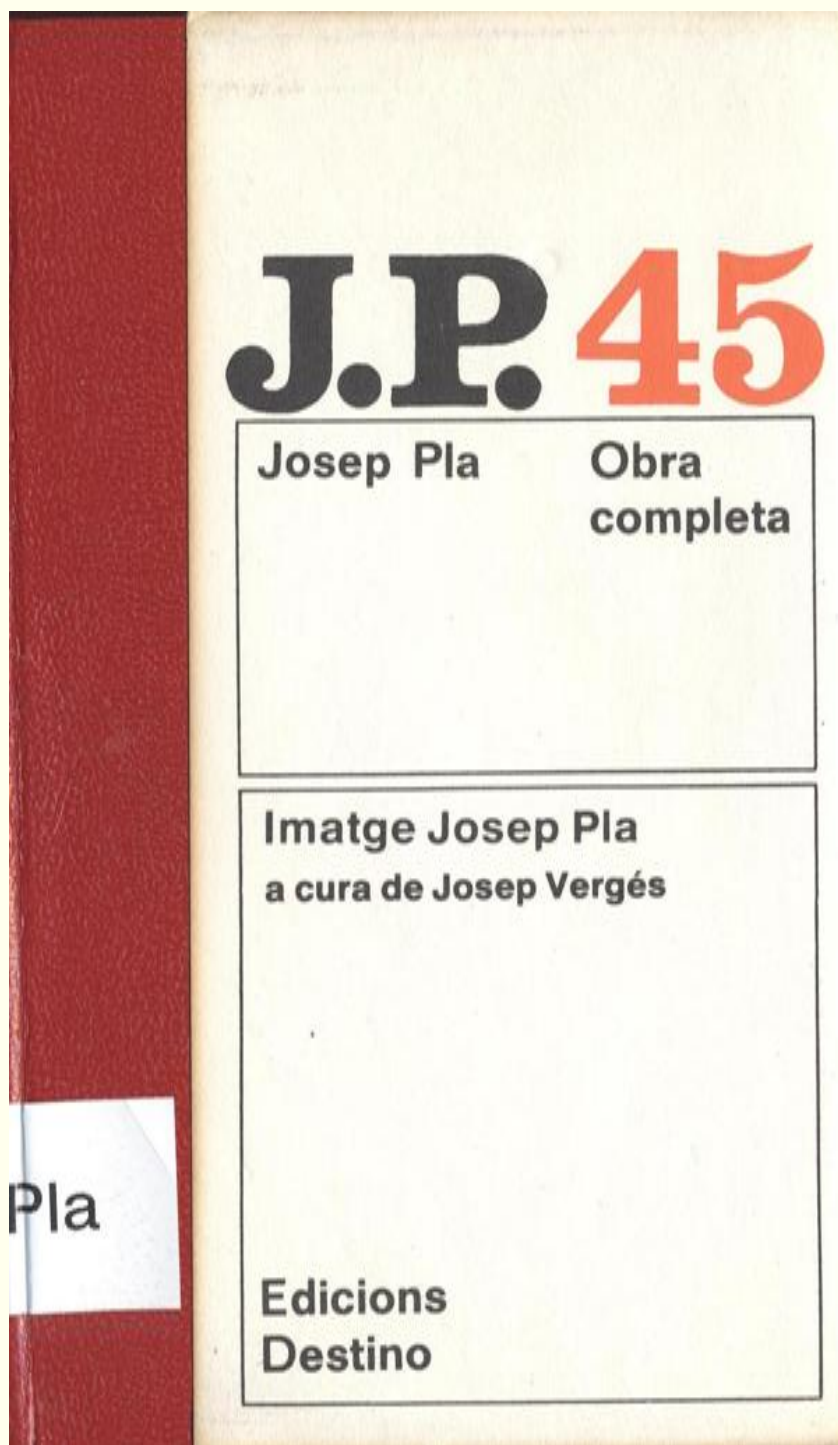
Fotografies de Francesc Català Roca

La imatge cuidada i els fotògrafs acreditats van ser una constant en la revista i en les exemplars de gran format

Josep Vergés. "Pròleg" a les obres de Josep Pla

Pròleg

Algunes persones m'han dit que no trobaven bé que una vegada mort Josep Pla es següessin publicant nous llibres seus amb els papers que es van trobant. Creuen que així va contra la voluntat de l'autor i que ell era l'únic que podia decidir-ne la publicació. És una opinió respectable però que no comparteixo. Seguint aquest criteri general est trobaríem que una part, dessegada important dels millors escriptors hauria quedat inèdita. Per sempre perquè el qui escriu deixa moltes vegades notes, les comença o acaba i tota mena de papers però talaiors, seguint els impulsos d'un moment. ~~El~~ molt sovint l'autor s'equivoca al justificar el que ha escrit. Fa uns dies he llegit en una revista anglesa un sonet inèdit de Shakespeare i fe una meso s'ha editat als Estats Units una novel·la

43

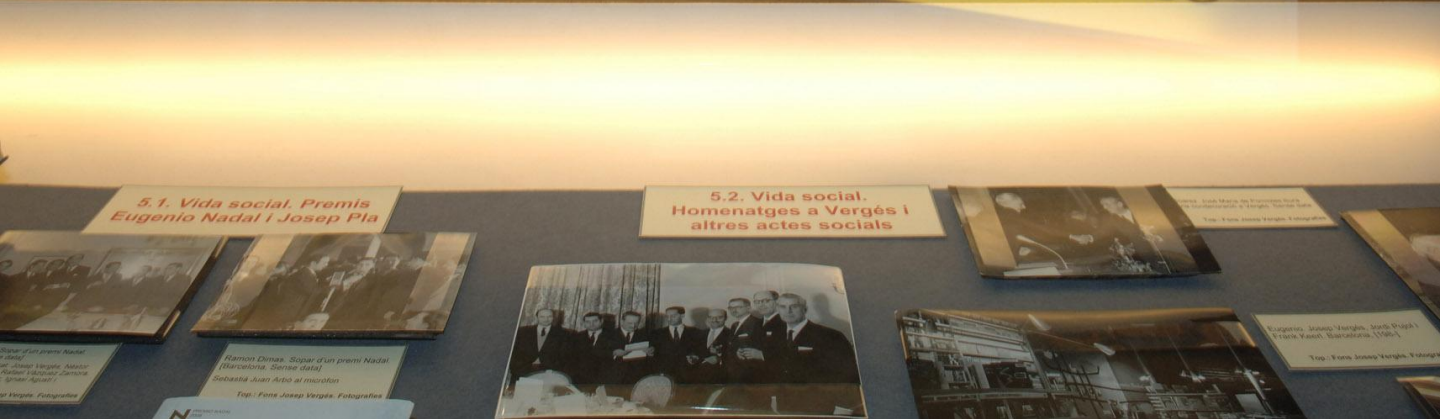

Sala general: SL 89.9-82"19"Pla

Josep Pla. Barcelona: Destino, 1984

Darrer volum de l'Obra completa de Josep Pla, obra de Josep Vergés.

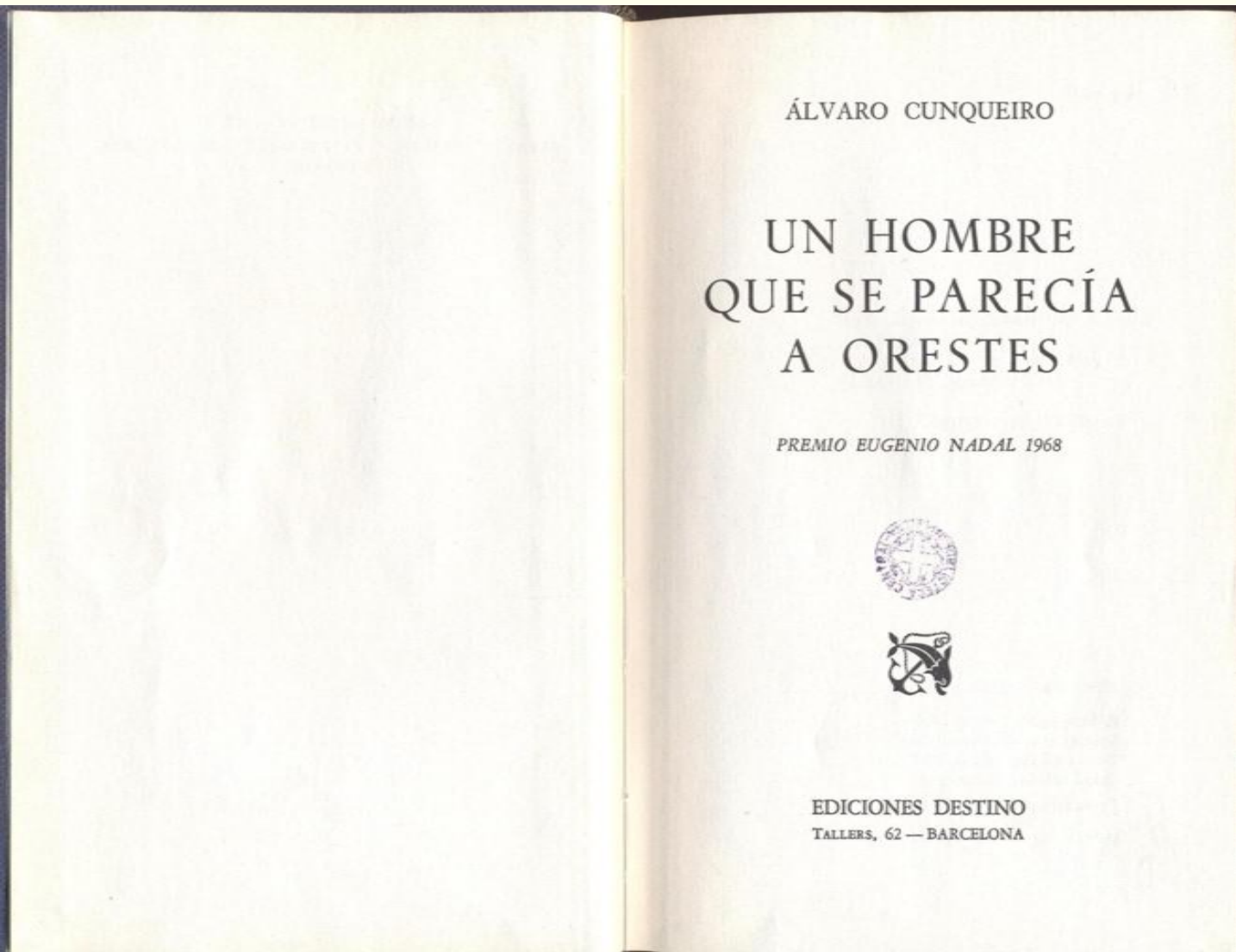

Vida social

5.1. Premis Eugenio Nadal i Josep Pla

Álvaro Cunqueiro. *Un hombre que se parecía a Orestes*

44

Catàleg: 83-8-10279

http://cataleg.bnc.cat/record=b1764431~S13*cat

Barcelona: Destino, 1969

Premi Nadal, 1968

Terenci Moix. *Onades sobre una roca deserta*

TERENCI MOIX

ONADES
SOBRE UNA ROCA
DESERTA

PREMI JOSEP PLA 1968

EDICIONS DESTINO
TALLERS, 62 — BARCELONA

45

Catàleg: 83-8-10716

http://cataleg.bnc.cat/record=b1395470~S13*cat

Sopar d'un premi Nadal. El jurat

46

Fons Josep Vergés. Fotografies

RAMON DIMAS.

[Barcelona, sense data]

Els membres del jurat: Josep Vergés, Néstor Lujan, Joan Teixidor, Rafael Vázquez Zamora, Joan Ramon Masoliver, Ignasi Agustí i Sebastià Juan Arbó

Sopar d'un premi Nadal. El jurat

47

Fons Josep Vergés. Fotografies

CARLOS PÉREZ DE ROZAS
[Barcelona, 1961]

Els membres del jurat: Llorenç Gomis, Néstor Lujan, Joan Ramon Masoliver, Joan Teixidor, Antoni Vilanova, Josep Maria Espinàs, Rafael Vázquez Zamora, Josep Vergés

Top.: Fons Josep Vergés. Fotografies

Sopar d'un premi Nadal. El guanyador

48

Fons Josep Vergés. Fotografies

RAMON DIMAS
[Barcelona, Sense data]

Sebastià Juan Arbó al micròfon

Sopar d'un premi Nadal. La sala

49

Fons Josep Vergés. Fotografies

RAMON DIMAS
[Barcelona, Sense data]

Aspecte general de la sala

Sopar d'un premi Nadal. La taula de convidats

50

Fons Josep Vergés. Fotografies

RAMON DIMAS.

[Barcelona, Sense data]

Taula de convidats: (d'esquerra a dreta) Sra. Vergés, Santiago Nadal, Sra. Barceló, doctor Piulachs, Sra. Vila i Damià Ribas

Sopar d'un premi Nadal. La taula del jurat

51

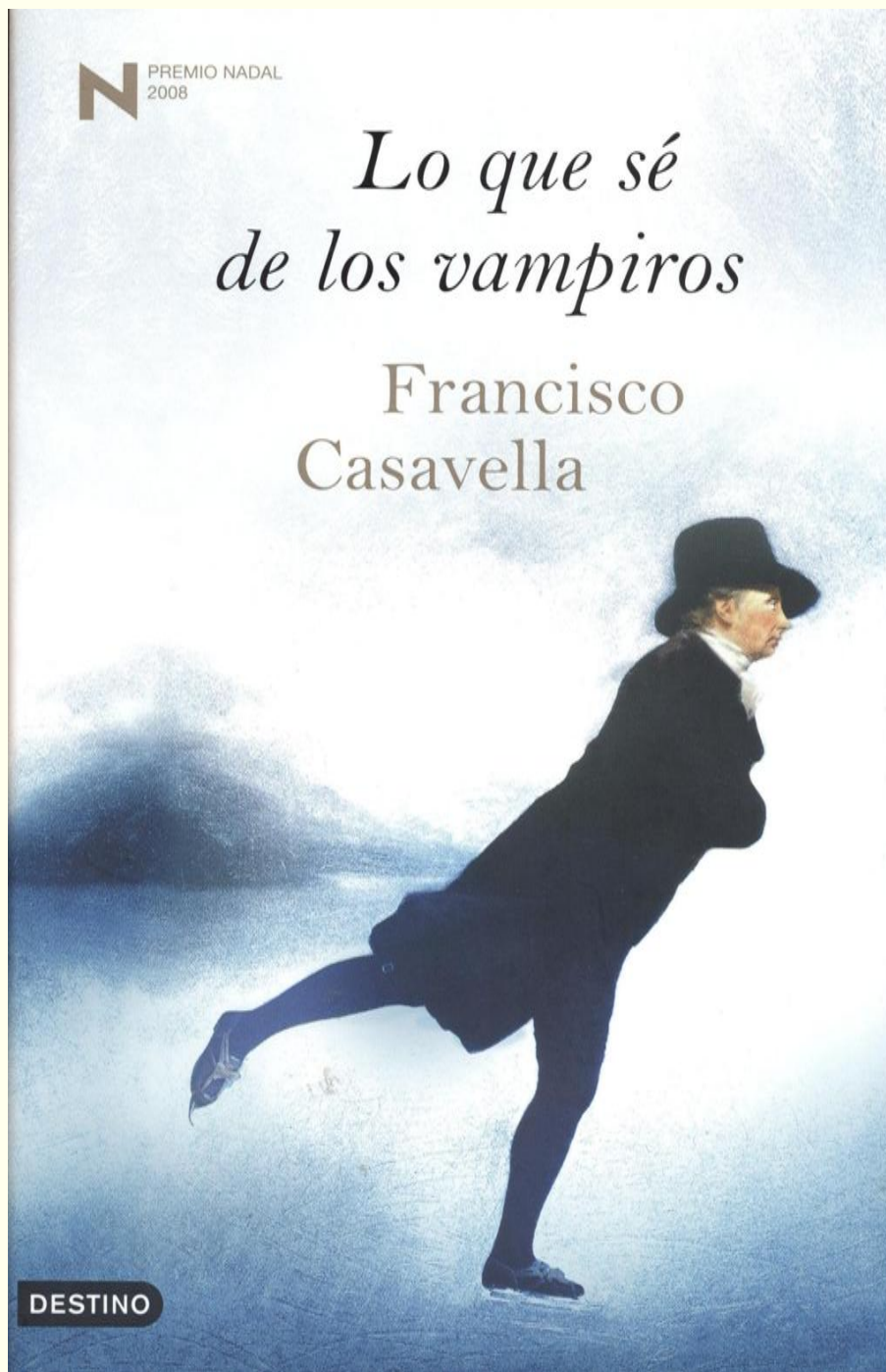
Fons Josep Vergés. Fotografies

RAMON DIMAS.
[Barcelona, Sense data]

Taula del jurat: Teixidor, Luján, Vergés, Vázquez Zamora i sense identificar.

Francisco Casavella. *Lo que sé de los vampiros*

52

Catàleg: 2008-8-13292

http://cataleg.bnc.cat/record=b2196646~S13*cat

Barcelona: Destino, 2008

Premi Nadal, 2008.

La continuïtat dels premis Nadal i Pla forma part del llegat de Josep Vergés

Inauguració de la llibreria Àncora y Delfín

53

Fons Josep Vergés. Fotografies

Barcelona, 1955

José Maria de Porcioles lliura una condecoració a Vergés.

54

Fons Josep Vergés. Fotografies

SÚAREZ.
Sense data

Recepció reial

55

Fons Josep Vergés. Fotografies

DALDA

Palau de la Zarzuela

Josep Vergés saluda els Reis. Al fons, Narcís Serra.

Recepció del president de la Generalitat

56

Fons Josep Vergés. Fotografies

EUGENIO..

Barcelona, [198-]

Josep Vergés, Jordi Pujol i al fons Frank Keerl, nebot de Josep Pla

Edició del “Círculo de lectores” de *Nada*

57

Fons Josep Vergés. Fotografies

Barcelona, 1995

Josep Vergés, Hans Meinke, Pasqual Maragall i Albert Ràfols-Casamada en la presentació de l'edició il·lustrada del Círculo de lectores de *Nada*, de Carmen Laforet.

Creu de l'orde civil d'Alfonso X el Sabio

58

Fons Josep Vergés. Fotografies

M. POVEDANO.

Madrid, 1997

José María Aznar atorga a Josep Vergés la gran creu de l'orde civil de Alfonso X el Sabio.

Passi de lliure circulació

59a

Ministerio de Orden Público. Columna de Orden y Policía de Ocupación. Servicio de Prensa y Propaganda. Carnet de premsa com a auxiliar tècnic (de lliure circulació). Núm. 231. Sense data [1939?]

59b

Fons Josep Vergés (capsa JCV 1/2). Documentació personal

Temps de prometatge

60

Fons Josep Vergés.Fotografies

ALBIÑANA.

Barcelona, [1945?]

Josep Vergés i Maria Rosa Comas, en el temps de festeig

Participació de boda de Josep Vergés i Maria Rosa Coma

*Les famílies Vergés i Coma
es complauen en participar-li el proper enllaç de*

Josep Vergés Matas

i

Maria Rosa Coma Borràs

*que tindrà lloc, si a Déu plau, en l'Església
de Sant Sever en la segona quinzena d'abril*

Barcelona, març del 1946

61

Fons Josep Vergés ([capsa AV 10 a 13]). Cartes a Josep Pla, 32

Barcelona, març de 1946

Visita de William Saroyan

62

Fons Josep Vergés. Fotografies

RAMON DIMAS.

Barcelona [1949]

Josep Vergés fou el primer traductor al castellà de Saroyan amb el conte "El gato".

Visita de Maurice Chevalier

63

Fons Josep Vergés. Fotografies

RAMON DIMAS.

Barcelona, [1952?]

Sempronio, Maurice Chevalier, Josep Vergés i Angel Zúñiga i Sebastià Gasch al camp del Barça.

Salconduit fronterer

64b

Nº 719519 *H 378*
96%
DIRECCION GENERAL DE SEGURIDAD
BARCELONA S. P. F. P. A.
SALVOCONDUCTOS
SALVOCONDUCTO ESPECIAL DE FRONTERAS

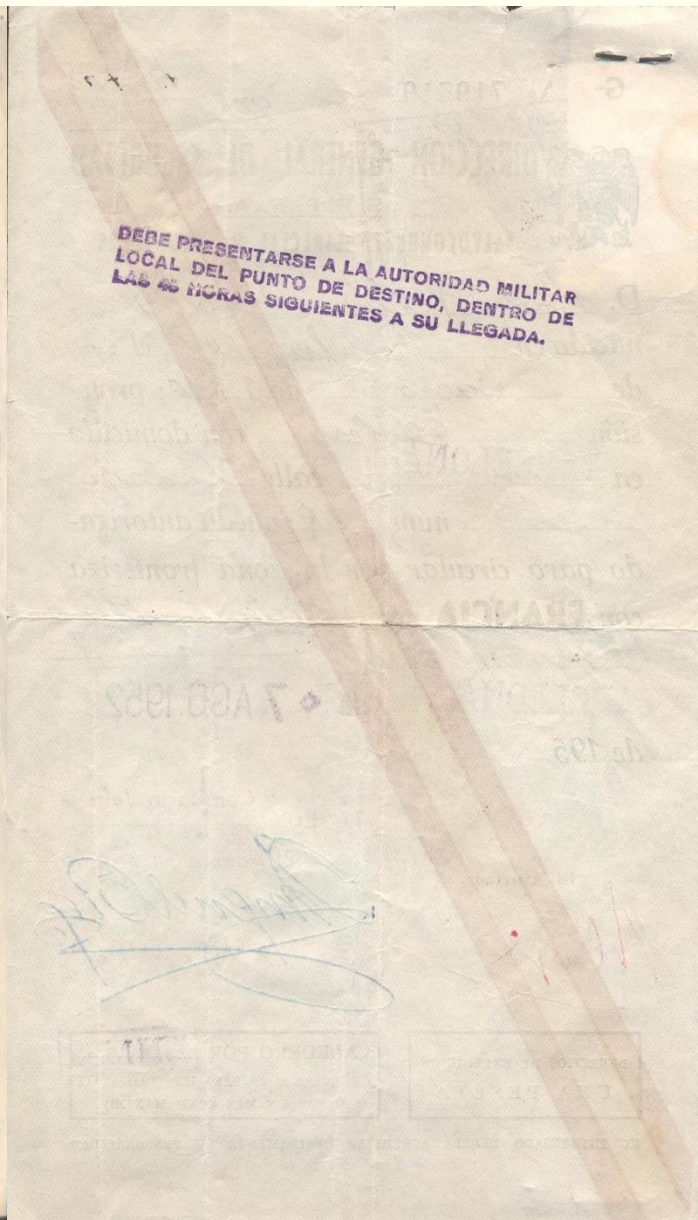
D. *José Vergés Meatas*,
nacido en *Palafuzell*, el *7*
de *Enero* de *1912*; profes-
ión *Editor*, con domicilio
en **BARCELONA**, calle *Relays*
núm. *28*, queda autoriza-
do para circular por la zona fronteriza
con **FRANCIA** de *Ruizcenda y*
Ses de Urgel
BARCELONA de **7 AGO. 1952**
de 195...

El interesado, *Meatas*
El Comisario Jefe, *Amador Ojea*
El P. O.
El Agente encargado, *Amador Ojea*

DERECHOS DE EXPEDICION
UNA PESETA

VALEDERO POR **UN MES**
Indíquese si es PARA UN SOLO VIAJE
O POR UN MES COMO MAXIMO

EL INTERESADO DEBERA ACREDITAR DEBIDAMENTE SU PERSONALIDAD

64

Fons Josep Vergés (capsa JCV 1/2). Documentació personal

Barcelona, 7 d'agost de 1952

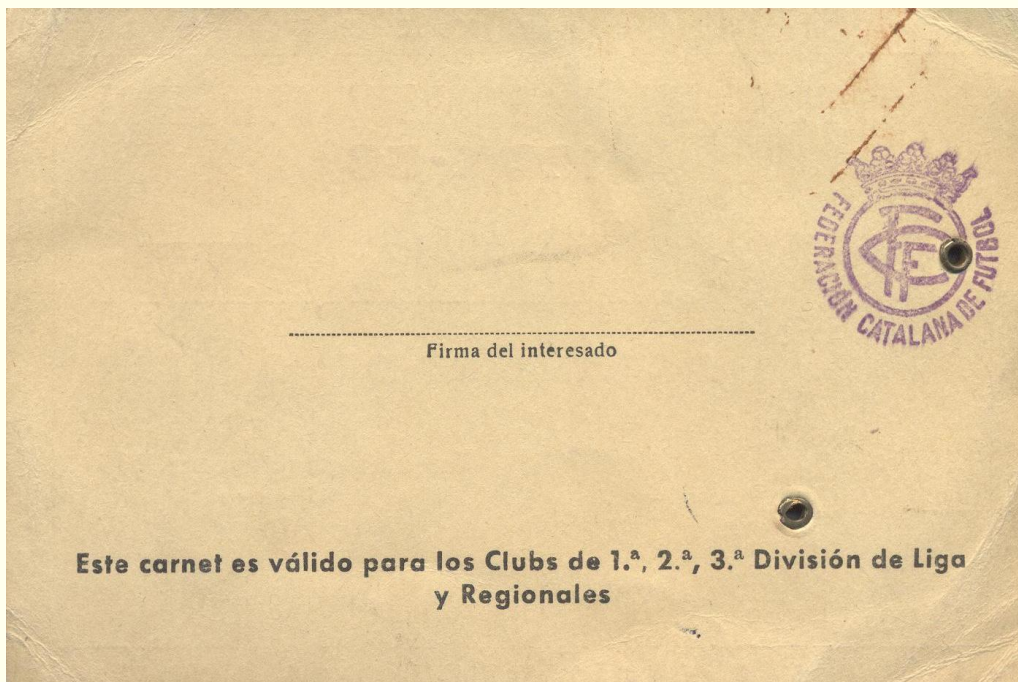
Carnet de periodista esportiu

65a

Fons Josep Vergés (capsa JCV 1/2). Documentació personal

65b

Federación Catalana de Fútbol.
Barcelona, setembre de 1955
Carnet com a redactor esportiu de *Destino*

Carta de Juan de Borbón, comte de Barcelona.

Estoril, 27 de Marzo de 1.956

Estimado Vergès Matas:

He recibido el libro "Jarama" que preciosamente encuadernado ha tenido la amabilidad de enviarme por conducto de Nadal. Lo leeré con el mayor gusto y le felicito por la maravillosa presentación.

Le saluda afectuosamente,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Juan", written in a cursive style.

66

Fons Josep Vergès (capsa AV 16). Correspondència rebuda: Juan de Borbó

Estoril, 27 de març de 1956

Boda familiar

67

Fons Josep Vergés. Fotografies

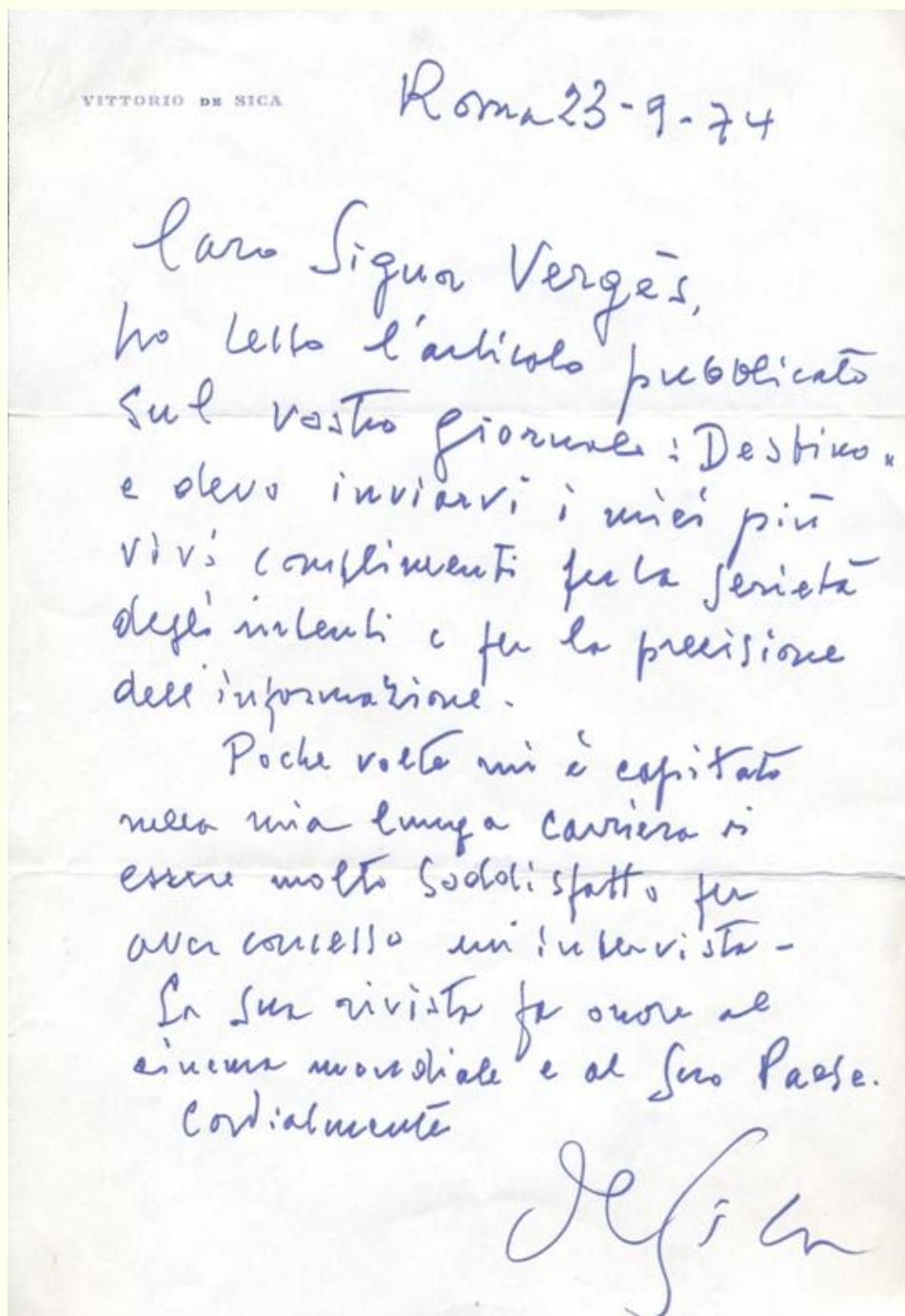
ERNESTO VILÀ.

Palamós, 8 abril 1972

Josep Vergés, Josep Pla i Anna Vergés, la núvia

Carta de Vittorio De Sica

68

Fons Josep Vergés (capsa AV). Correspondència rebuda. Vittorio De Sica

Roma, 23 de setembre de 1974

Carta de Vittorio De Sica (traducció)

Roma, 23-9-74

Estímat senyor Vergés,
He llegit l'article publicat
al vostre setmanari : Destino
I he d'enviar-li les meves més caloroses felicitacions
per la seriositat de l'entrevista i per la precisió de la
informació.

Poques vegades m'ha passat en la meva llarga
carrera d'haver quedat tan satisfet
per haver accedit a una entrevista.

La seva revista honora
el cinema mundial i el seu país.

Cordialment

De Sica

Visita de Carmen Martín Gaite

69

Fons Josep Vergés. Fotografies

Mas Clos, Can Requesens
Pontós, 199-

Miguel Delibes, Josep Vergés. *Correspondencia, 1948-1986*

Miguel Delibes

Josep Vergés

Correspondencia, 1948-1986

«...no era solamente el enfrentamiento entre un rcano editor catalán y un rcano autor castellano cargados de hijos, como pens en principio, sino un primer contacto entre dos hombres de buena voluntad unidos por el afecto antes que por los intereses y llamados a sostener una fraternidad vitalicia.»
Miguel Delibes

70

DESTINO

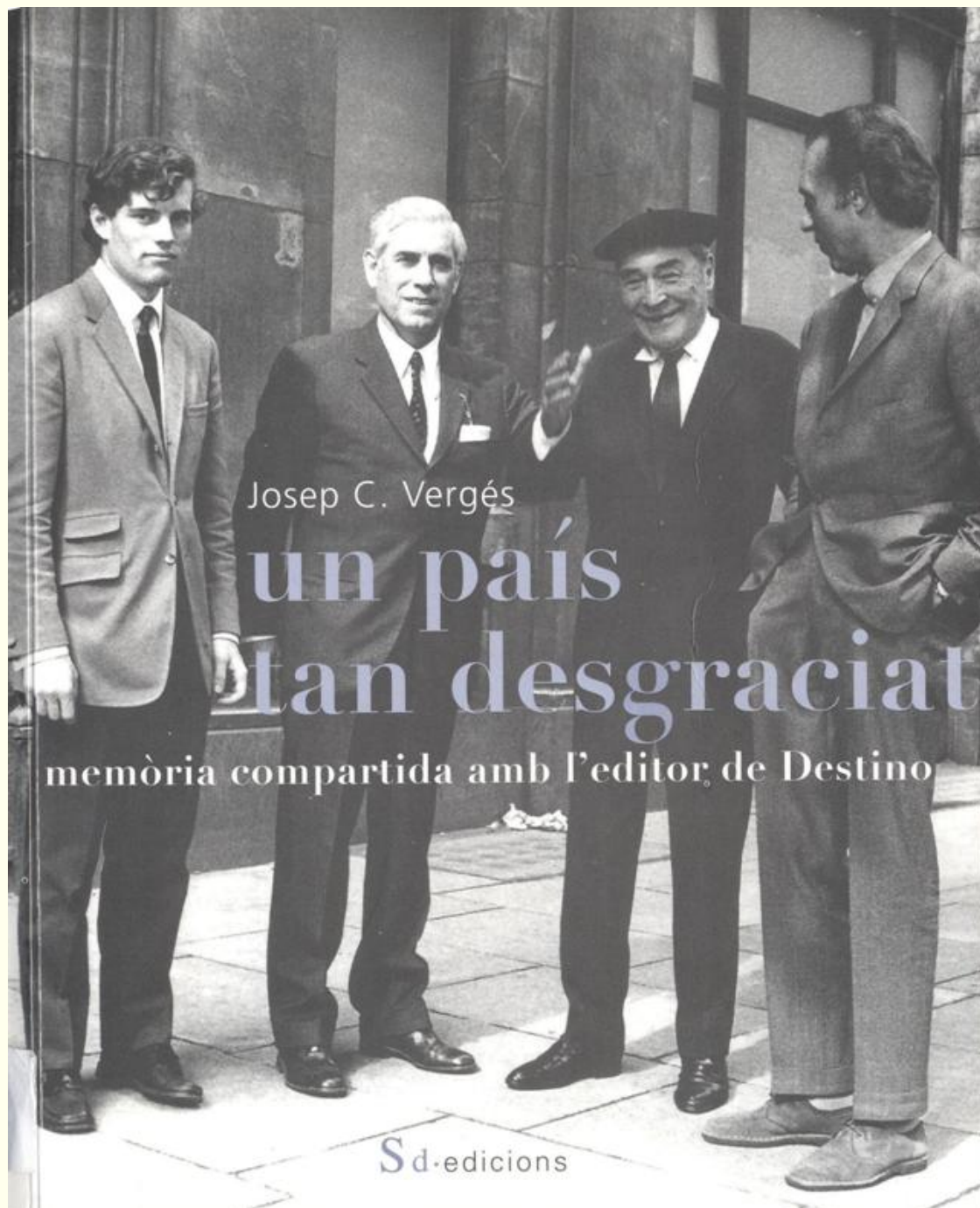
Catàleg: 2003-8-17763

http://cataleg.bnc.cat/record=b1425747~S13*cat

Barcelona: Destino, 2002

Josep C. Vergés.

Un país tan desgraciat: memòria compartida amb l'editor de Destino

71

Catàleg: 2007-8-23326

http://cataleg.bnc.cat/record=b2168995~S13*cat

Barcelona: Sd edicions, 2007

Josep de Calassanç Vergés, a l'esquerra del seu pare a la fotografia de coberta, ens presenta els seus records.

Apèndix 1: Guia de mà de l'exposició [1]

**Biblioteca
de Catalunya**

Josep Vergés, editor de *Destino*

Del 7 al 30 de gener de 2010

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Josep Vergés, editor de *Destino*

Josep Vergés i Matas (Palafrugell, 1910 - Barcelona, 2001) destaca entre els editors que van poder publicar a Catalunya durant la postguerra i la llarga dictadura. La revista *Destino* fou la seva primera activitat. Setmanari nascut d'uns orígens inequívocs (Burgos, 1937), ell i el seu equip de redacció (Manuel Brunet, Sebastià Gasch, Néstor Luján, Xavier Montsalvatge, Santiago Nadal, Josep Pla, Joan Teixidor, Jaume Vicens Vives, Àngel Zúñiga, etc) aconseguiren una publicació cultural i política de qualitat contrastable, amb amplis nivells de difusió i amb important incidència en l'opinió pública qualificada.

La seva segona gran creació fou l'editorial *Destino*. Cela, Cunqueiro, Delibes, Gironella, Laforet, Martín Gaité, Moix, Porcel, Pla, Sánchez Ferlosio, Torrente Ballester i molts d'altres van arribar al seu públic via Vergés. A l'actiu cal sumar-hi encara els autors i les obres premiades com un renovat regal de nit de reis amb els premis *Nadal* i *Josep Pla*, i les traduccions i les col·leccions que *Destino* publicava sempre amb una innegable solvència i voluntat de servei.

Vergés fou un artífex cultural: sabé conduir i satisfer els gustos del públic, concilià i teixí voluntats i complicitats entre escriptors, fotògrafs i altres professionals i gestionà els recursos econòmics imprescindibles per a fer realitat obres perennes. A les dificultats habituals de qualsevol editor, cal afegir-hi la situació política que el féu pràctic en superar censures i prohibicions governatives. En tot aquest procés, la tenacitat i la intel·ligència de l'homenot Josep Vergés conduïren les iniciatives a bon port.

En el món actual, quan l'activitat editorial corre en mans d'empreses i personatges absolutament mercantils, la figura de Josep Vergés i Matas, editor del grup *Destino*, esdevé emblemàtica i comparable a la resta de grans editors europeus.

Anna Gudayol i Josep Casals
Secció de Manuscrits de la BC

Apèndix 1: Guia de mà de l'exposició [2]

VITRINA 1. La revista *Destino*

- *Destino* (Burgos). Núm. 1 (6 de març de 1937)
- *Destino*. 2a època (Barcelona). Núm. 101 (24 de juny de 1939)
- *Destino*. 2a època (Barcelona). Núm. 1568 (2 de març de 1968)

VITRINA 2. Redactors de *Destino*

- Tristán La Rosa. Carta a Josep Vergés. [1960]
- Angel Zúñiga. Carta a Josep Vergés. Nova York, 17 de març [s.a.]
- *Destino*. 2a època (Barcelona). Núm. 1591 (30 de març de 1968). Número segrestat
- *Destino*. 2a època (Barcelona). Núm. 1591 (30 de març de 1968). Número censurat
- Còpia de l'acta de segrest del núm. 1591 de la revista *Destino*
- Selecció de fotografies de Josep Vergés amb altres personalitats (Xavier Montsalvatge, Josep Pla, Néstor Lujan, Angel Zúñiga...)

VITRINA 3. Escriptors de *Destino*

- Álvaro Cunqueiro. Carta a Josep Vergés. Vigo, 14 de setembre [s.a.]
- Fotografia de Josep Vergés i Álvaro Cunqueiro. Palamós. 8 abril 1972
- Álvaro Cunqueiro. *Merlín y familia*. Barcelona: Destino, 1969
- Miguel Delibes. Carta a Josep Vergés. 3 de desembre de 1987
- Fotografia de Josep Vergés i Miguel Delibes. [197-]
- Carmen Laforet. Carta a Josep Vergés. Sense data
- Fotografia de Josep Vergés, Carmen Laforet, guanyadora del primer premi Nadal amb *Nada*, i Rafael Vázquez Zamora. Barcelona?, [1944]
- Carmen Laforet. *Nada*. Barcelona: Destino, 1945 Primer premi Nadal
- Fotografia emmarcada de Camilo José Cela; amb dedicatòria a Josep Vergés. [195-]

- Baltasar Porcel. Carta a Josep Vergés. París, 21 de juliol de 1970
- Baltasar Porcel. *Difunts sota els ametllers en flor*. Barcelona: Destino, 1970
- Gonzalo Torrente Ballester. *La Saga-fuga de J.B.* Barcelona: Destino, 1973
- Fotografia de Josep Vergés i Gonzalo Torrente Ballester. Barcelona, 1982
- Jaume Vicens Vives. Carta a Josep Vergés. Lió, 11 de juny de 1960
- Jaume Vicens Vives. *Notícia de Catalunya*. Barcelona: Destino, 1954
- Fotografia d'escriptors a la Fira de del Llibre. Madrid, juny de 1974

VITRINA 4. Vergés i Pla

- Selecció de la correspondència mantinguda entre Josep Vergés i Josep Pla (4 missives)
- Josep Vergés. "Vaga notícia de la visita de Príncep i la princesa al Mas Pla". Març de 1975
- Fotografia de Josep Vergés i Josep Pla. Barcelona.
- Josep Pla. *Un amor de Josep Pla al Canadell*. Barcelona: Destino, 1985
- Josep Pla. *Costa Brava, guía general y verídica*. Barcelona: Destino, 1941
- Josep Pla. *Guia de Catalunya*, fotografies de Francesc Català Roca. Barcelona: Destino, 1971
- Josep Vergés. "Pròleg" a les obres de Josep Pla
- Josep Vergés. *Imatge Josep Pla*. Barcelona: Destino, 1984

VITRINA 5. Vida Social

- Álvaro Cunqueiro. *Un hombre que se parecía a Orestes*. Barcelona: Destino, 1969. Premi Nadal, 1968
- Francisco Casavella. *Lo que sé de los vampiros*. Barcelona: Destino, 2008. Premi Nadal, 2008
- Terenci Moix. *Onades sobre una roca deserta*. Barcelona: Destino, 1968. Premi Pla, 1968

Apèndix 1: Guia de mà de l'exposició [3]

FOTOGRAFIES:

- Selecció de fotografies de sopars dels premis Nadal
- Inauguració de la llibreria Àncora y Delfin. Barcelona, 1955
- José María de Porcioles lliura una condecoració a Vergés. Sense data
- Josep Vergés i Josep Maria Porcioles. Barcelona, [196-.]
- Josep Vergés i el reis d'Espanya, Joan Carles I i Sofia. Madrid, [198-.]
- Josep Vergés, Jordi Pujol i Frank Keerl. Barcelona, [198-]
- José María Aznar atorga a Josep Vergés la Gran Cruz del orden civil de Alfonso X el Sabio. Madrid, 1997
- Josep Vergés, Hans Meinke, Pasqual Maragall i Albert Ràfols-Casamada en la presentació de l'edició del Círculo de Lectores de *Nada*, de Carmen Laforet. Barcelona, 1995

VITRINA 6. Vida personal

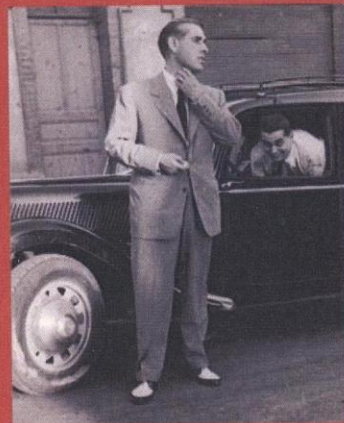
- Ministerio de Orden Público. Servicio de Prensa y Propaganda. Carnet de premsa com a auxiliar tècnic (de lliure circulació). Núm. 231. Sense data [193-]
- Federación Catalana de Fútbol. Carnet com a redactor esportiu de Destino. Barcelona, setembre de 1955.
- Salconduit de Josep Vergés Matas. Barcelona, 7 d'agost de 1952.
- Juan de Borbón, comte de Barcelona. Carta a Josep Vergés. Estoril, 27 de març de 1956
- Participació de casament de Josep Vergés i Maria Rosa Coma. Barcelona, març de 1946
- Fotografia de Josep Vergés i Maria Rosa Coma, en el temps del seu prometatge. Barcelona, [194-]
- Fotografia de Sempronio, Maurice Chevalier, Josep Vergés i Angel Zúñiga i Sebastià Gasch al camp del Barça. Barcelona, [194-]
- Vittorio De Sica. Carta a Josep Vergés. Roma, 23 de setembre de 1974
- Fotografia de Josep Vergés i Josep Pla en el dia de la boda d'Anna Vergés. Palamós, 8 abril 1972
- Fotografia de Vergés i William Saroyan. Barcelona, [194-]
- Fotografia de Josep Vergés i Carmen Martín Gaité. Pontós. Mas Clos, Can Requesens
- Miguel Delibes, Josep Vergés. *Correspondencia, 1948-1986*. Barcelona: Destino, 2002
- Josep C. Vergés. *Un país tan desgraciat: memòria compartida amb l'editor de Destino*. Barcelona: Sd edicions, 2007

Biblioteca de Catalunya

Carrer de l'Hospital, 56
08001 Barcelona
Tel. 93 270 23 00
Fax 93 270 23 02
E-mail: bustia@bnc.cat
<http://www.bnc.cat>

Josep Vergés, editor de Destino

Del 7 al 30 de gener de 2010

Ministerio de Cultura
Departament de Cultura
Direcció de Biblioteques

Horari de l'exposició:

De dilluns a divendres, de 9 a 20 h.
Dissabtes, de 9 a 14 h.